

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio

Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

1

7

9

179 - 180

7011 GpS

763J'NN DEN 12 P011

179) Ruled paper. 21.1 x 16.7 cm. 22 lines to a page.
80 leaves written on right side only (and 2
~~blank and unruled~~
~~unruled and blank~~ flyleaves, 1 at beginning,
1 at end). Extra slips attached to leaves
25, 52, 56, 72. Original leaviation: [5], 1-25,
27-76. German cursive. Pamphleted.
Provenance: Dr. A. Freimann Collection.

180) Ruled paper. 20.2 x 16.8 cm. 20 lines to a
page. 113 leaves (and 1 blank and unruled
flyleaf at beginning), written on right
side only. Leaves 1, 60-113 blank.
Originally unleaviated. German cursive.
Pamphleted.

Both MSS were edited, Berlin 1903, by J. Freimann.

Contents:

179 = Freimann edition, pages 1-56, line 18 from bot.
180 = " " " " continuation of the
above through p. 87, line 18 from bottom.

It seems that 179-180 were written by 2 hands:
1) ^{MS 179} through p. 54, line 5, 2 first words. 2) the
continuation of MS 179, and ~~all~~ the whole of
MS 180. I have noted minor differences
against the printed edition.

ספר לקט יוסר

לקט ל' יוסף ז"ל משה בעיר מינזטר

בשנת ה' אלפים ר"ל

נביק* עלוני ויכונני הביני ואמרה עלותי

~~ויכונני ויכונני הסדיק יי' למדתך באמתך~~

ויכונני הסדיק יי' למדתך באמתך

סודי ומני אתה לבקתי יחתי

סי' דדתי ואלספה כי אעלותי באמת

קטוב גב"א אתחיל אכתוב האבות

כחתי נכני לא יעצא בהק לעגות ומטאות

אז לאתי ומקדני כחוב ברבות

לכל הבלות למדת אמת באמת

הקוני בגאון יי' הנקא מנה"ר איסר"ל בפנינות

זכור גב"א אצומדים בניסים ונפלאות ופלאות

וקבאתי אספר הגה אקט יולר כי אקטתי בולר ואז האדל כי כוונתי אלם לומר וכן מוכח קלות מוקד הפסד מוכח

דנינים לבתותי ועם אז נתקתי בגוה היסוד אז איסור והתיכ מדעתי והכל בא אזי בטורת גב"א בבאה

דנינים בפאליניה לשאתי כמה דנינים יי' פדמות מן בגאון יי' ומן התאונדים גודד לבתותי

ועם אחתי יי' וילדה אכתוב בו אז יבואתי גמתי אני יכיל אכתוב באהירות ועם אני צמיק אקל מן

בבחינים אהדתי כי הפסקים לבתה הגאון יי' אמפתי ילכא ולהגיה א"כ פדמים בחינם ופדמים כל

פדמים בתבותי בדעתי והגהתי וכן כל אשתי על אותו פסקים והגאון יי' בתה התקבות

קביעות ואם נעצא בהר מסכ אז יתכ זה בא מלדי אז מנב הסופר אלך העתיק כתיבת ידו וז

נעצא באמת מהם לדיל תובה קטנה זה בא מתיק לבתה במהירות ופדמי אמת אמר

זא הלאכה בנחמות גדי תפילין אמרין באיגרת קדמא ופי ילג לא בקדקד בחסידות וזמ
ואין בגזון זל לא לאין לזיכה לא בקדקד באגרת לאוית. וגם אין דאני אה קנתהי זא לאונו אפי' ב
וגם היו דאי אמלא אפדוית אקנות וייכ ודיו אספר הגה מ"א לא מעצת. כי הלא יסמני סוה וימני
קדשו מ"ה קדשו בקימטריא אקט זל"כ וזכי חספ אקרא ספר הגה אקט זל"כ כי הוא בקימטריא אספ השיין
אס"ת בלא הכר שתמי אכל העולם בוכי אותו רבו איסורא פאו לפתתהי במכעלה ואני לעיני אמי
אס"ת יוסף ק"ר מל"ג זל פאו לעירתי כדאלי המרנאות ואה למס אמת קמני ילכא לילין זל גב אן אפי' ב
כי שוכני מה לאמר הנאין מה לאמר העולם אין אפי' יגה אמס אמת קמני בקימטריא זמ
מה לפי ר"ל ה"ם וזמני זל ינואנתם והקדוים ה"ם אנים זו מעצתי אפי' יגה אנים זל אמ
קלנה אמת ומה אד"כ זל אין אפי' יגה אמס בקימטריא. והנה לא יבצת אמ אמת כמתי
בנפ"ה אמס אמו. וכיון לאני אמליה ספר הגה שקראת או למס אני לזיכה אכמה אוק לעלה קדו
אכמה אפי' גל אמת אעזא ואני לא בוגצתי עדין אקראות אונת לא כפ ולא מהכ ופכי היעצתי אפי' יגה
ויותר זל אלא כק ה' המעלה בתחלה הייתי באולטרי' אפי' הנאין זל בוגצתי אנים לא במה
מספר הגה אום דבר זמז ואח"כ נתעלה הדבר להבנת אכך חינוס ולאנוי רבני הדור
אוק שנוהג הנאין זל הגה הצני ולא יבצתי אפליה אהם דבר ומקללתם לא בי' יבוצד או אקדו
אפי' הנאין זל לאחתי אמת אמתן הדברית והי' הדבר עילוט קדיניו ואמר גה כמה בתו גה כמס
קפוסקית ואמרתו אז אפי' זל ארבי הדור הם מסופקית קדבר אהם כ"כ פאליס זל לאר
ואמתי בקי אכמה אעצמי מה אלאמז ומה לאראה מן חק הנאין זל כפי לאבד אפליס דבר נבאי
הנאין זל כי הוא הוא ה' בסוף ימיו אין בנזכו כמותו כיבוצד אי וגם מקדי הפצרוני אכמה כפי

אני זוכר אתה לבנותי אני קיבדתי לאלהי אבותי
כ"ו יצאנו מספר ספר אל ויהי ג' באיך צינינו בתורתו קדושים וינכדו אבות האלים
אנחנו אדמיונות הנאות וסמוך סוכת בודד הנפאלת סמיכות.

בשילוב ארבעה וקא אבות הבנות במדונה כי היה שלוש עשר אחת א ידיו ובי מקרב אלי ילד
ואחר כך הלצת וישך הקי עני וכן מצותי קא"ס ק"ס. נ"ו ויבא אביהם באחריתם שלש עשר
א ידיו ומשפיל וקרב אל ילד ואמ"כ הלצת וישך א טלית בדיס.
ואסוף א א גלה לם קבנה א הקטנים וכן מצותי קס"ג קמלע צינון וכן מצותי קא"ח קס"ו ל"ט.
ואמר למין א ליה א בית הבסא למלתו וצדק ולקחת אלו ב למד מרבן מוה"ר אברן א קל"א הי"ז

ולאמר או אמה ואמר כי מסתמא מלום הרב עקירה.

ובכורני בלהי כוחן קנהי טרא א חלה אלתין מוס קנהי והוא ק חוק א קנהי.
ובכורני לממ טעם אמה אבה הלמל בלקורא אבות הבנות מנה אחת ואחר כך
בכורות ואחר כך אבה אחת אהא כך הטעם במוי ב"מק"א מילך אוח כאלתורה
באבא אחר קמני ולנייה ק קמני ולילית ק קמני אקל קמניוס אבה
הלמל א"ק.

הלמל א"ק	הלמל א"ק
פדס אחת ואחר לניס	הלמל א"ק
נודר אחת ואיק לינה	הלמל א"ק
צמכא אחר צמקו	הלמל א"ק
מסכס וסכר התפילה	הלמל א"ק
צד כרוב אחר	הלמל א"ק

הלמל א"ק

הלמל א"ק

הלמל א"ק

הלמל א"ק

הלמל א"ק

הלמל א"ק

מוס א יבא נמוצין האימה אן המוסס ונטל מעט מוס קיבו ונתן קפיו וקפדמית ותיא מתוק הכי א
נמליס קמילע הימין קפיו קרבי למאלו וכוחן הלנייס ~~הימין~~ ואחר כך עלה קמילע הלמלית כ
קרב ימין וכוחן הלנייס קומין וכן כוחן הלנייס הכי מלום ללמ אהקן אחר הנלה קמני
מוה"ר אום גל"ל לתת ב ספר סוד. ותמלא טעם ישה ארבע ואחר כך
מעט מוס א יבא ינתן אצדמותו אמניו ואינו אבקב אס ותיא קמילע א זרת קמני
אבא אן למעט אמת רופא צוקא קמילע וכי עלה כי זאת הינה מקרב עני ואח
מקפיה א ההיסק ואחר כך מוג אמר הניוס מסוברי אולטיק אלכ ילד ופס

וְנִכְרַתְיָה כְּלֹהֶק אֶבֶת הַמִּיתוּן שֶׁלֹּט הָאֲרֶבֶד בְּנִפְשֵׁי אֹן מַעֲלוֹ קָדוּתוֹ. וְאַחַר לֵאמֹר זְרוּד כֶּתֵב לְטוֹב
 בְּכָל הַיָּמִים לְעֵלְיִת הַצְּלוּאָבוּ
 אֲנִי־שֶׁל אֲמַדֵּם טָאוֹת קֵלָן לֵהוּא אֹן צְרוּיָהּ עַל טָאוֹת אֲחִידוֹ קָהִית הַכְּנֻסִת אִפִּי עַל לְטָאוֹת לֵהוּא
 עֲבִיבוֹ

הָאֵל אֲנִי־יִסְטָא אַחְדָא מְהוּקִי הַדָּר * עַל * אֵלֵי שְׂאוֹתֵי אֵי לֵהי אֲרֵלוֹת לְעֵלְיִת אֵל עֵמֶר * הַלָּא מְהַדְּרָ עַל * עַל * מֵאֵב *
 אֲטָאוֹת אֵל מְלִי צֵד אֶקֶי כִּי קָהִית דְּנֵבִי אֶפְטָוֹר בְּלֵה מֵינֵיב הַצְּמֵר וּפְלֵטֵיב * לֵאמֹר * הָהּ מוֹהַרְרִי עַל * מַי *
 וְאַתְּ כִּי כֶתֵב הַתְּ קַמִּיחוּנִי קַל * מְהַרְרִי * וְהָאֲוִדְנָא דְכָאוֹן אֲרֵנוּ תַפְלוֹת אִין אֶפְטָוֹר טָאוֹת אֵל מְלִי אֵלֵי הַצְּלֵיב *
 אֵל מְלִי מְלֵט בְּקֵדִין וְהַבְּנֵי מִין בְּנֵי וְכֵן עַמְרָא דְמִזְמוֹת אֲחֵרוֹיב הַלְמוֹ אֲמַתְּ כֶּמֶת הַסְפְרוֹ אֵל *
 בְּלֵה כִּי אֵינִי תְלוּבָה לְהַלִּיב קְרוּבִי מוֹהַרְרִי לֹאֹת עַל אֲמֵהַרְרִי עֲקֵב מוֹלִין עַל * זֵלֵא עַמְרָא בְּמוֹהַרְרִי *
 וְכֵן כִּי אֵינִי קַאוּלְטֵפִיב הַבִּינָא וּבְקֵינֵמֵי לֵהוּ קָהִית הַכְּנֻסִת טָאוֹתוֹת אֵל לִנְעַר לֵהוּ מִיחוּדְבוֹיב אֲזוֹרְחוֹיב מְקוֹב *
 הַקְפֵל וּבִנָּא מְצוּנֵיב הַצְּלֵיבוֹת אֵל לְעֵמֶר וּמְנוּ בְּמֵה קִזְזָוִיב וְאֵל אֲמֵרוֹ לֵהוּ וְאֵל מוֹהַרְרִי * וְנֵת כֶּתֵב דְּסֵפְרוֹ חַד *
 זְצִיכֻנִי כְּלֹאֲבָה קִדְוֵלֵת קְבוֹר אֵל הַכְּמַד תִּינוּק אֵל קִיֹת כְּכֹו עֲזוֹקֵמֵי * עַל * מְצוּבָה
 הַיִּיֵת אֲמֵהַרְרִי אֲרֵלוֹת אֵי כְמוֹת אֵל פְּלֵטָה לְקוֹרִין הַלִּין אֶלְכֵרַע עַמְרָה *
 לְהַדְוֹלֵת אֲוֹב לֵהוּא טוֹב לְהוֹקֵי עַל הַדְּרִיב לְאִין יִכּוֹל אֲתֵפֵס אֲוֹב * לֵל * אֵן
 קְצוּאָבוּ אַקֵל אֲנִי הַיִּיֵה תֵפֵס עִת הַכְּמוֹת בְּאֵרֵי הַצְּבָה הָאֲמַת אֵל * יִבְצַעַת
 קוֹזְזָוִיב לְהַחֲוִיפוֹ הַכְּמוֹת. וְאוֹתוֹ כְּמוֹת הַיִּיֵה מְרוֹבֵעַ וּקְזַמְרָע הַיִּיֵה חוֹר * וְנֵת אֵל בְּדוֹיֵיב תְּעַלֵּב *
 וְעַלֵּה בּוֹ מוֹהַרְרִי לֵאמֹר לְפִיכֵרֵי לְעֵלְיִת אֵל פְּלֵטָה אֶבֶל אֶבֶל * לְכַאוֹה הַקִּיֹן עַל * הַצְּלֵיבוֹת אֵל
 פְּלֵטָה הַיִּיֵה מְצַרְעַת הַכְּתֵל וּכְלָבֵא אֲחֵי הַקְדֵל קִינְטָוִיב תוֹקֵב הַיִּיֵה אֵל טָאוֹת אֵל פְּלֵטָה *
 בּוֹ לְעֵלְיִת אֵל פְּלֵטָה * וְכֵן מְצַאֵתִי בְּאֵחַ סִי * טַ מַר רַעֲדָה וְנֵל * לֵל * וְכֵן אֶפֶס הַתְּנֵי
 לְהוֹו מְרוֹבֵעַ חַיִּיק קְצֵלְיִת * וְאִין בּוֹ אֵל עֲטִירָה וְאֵל מְלִי הַכְּנֻסִת
 וְאֵינִי עֵמֶר לְהוֹו כְּלֵיב אֲרֵלוֹת * וְנֵת דְּסֵפְרוֹ * בְּלֵה לֵל * אֵן * צְרֻפִיב אֲמַהַרְרִי לְקוֹרִין לֵל * וְאֲחִידוֹרְרֵי *
 וְנֵת שְׂחֵיב לְעֵלְיִת * הַקְדֵל * אֵין * מֵיבֵה הַצְּלֵיבוֹת

הָאֵל אֲנִי־יִסְטָא אַחְדָא מְהוּקִי הַדָּר * עַל * אֵלֵי שְׂאוֹתֵי אֵי לֵהי אֲרֵלוֹת לְעֵלְיִת אֵל עֵמֶר * הַלָּא מְהַדְּרָ עַל * עַל * מֵאֵב *
 אֲטָאוֹת אֵל מְלִי צֵד אֶקֶי כִּי קָהִית דְּנֵבִי אֶפְטָוֹר בְּלֵה מֵינֵיב הַצְּמֵר וּפְלֵטֵיב * לֵאמֹר * הָהּ מוֹהַרְרִי עַל * מַי *
 וְאַתְּ כִּי כֶתֵב הַתְּ קַמִּיחוּנִי קַל * מְהַרְרִי * וְהָאֲוִדְנָא דְכָאוֹן אֲרֵנוּ תַפְלוֹת אִין אֶפְטָוֹר טָאוֹת אֵל מְלִי אֵלֵי הַצְּלֵיב *
 אֵל מְלִי מְלֵט בְּקֵדִין וְהַבְּנֵי מִין בְּנֵי וְכֵן עַמְרָא דְמִזְמוֹת אֲחֵרוֹיב הַלְמוֹ אֲמַתְּ כֶּמֶת הַסְפְרוֹ אֵל *
 בְּלֵה כִּי אֵינִי תְלוּבָה לְהַלִּיב קְרוּבִי מוֹהַרְרִי לֹאֹת עַל אֲמֵהַרְרִי עֲקֵב מוֹלִין עַל * זֵלֵא עַמְרָא בְּמוֹהַרְרִי *
 וְכֵן כִּי אֵינִי קַאוּלְטֵפִיב הַבִּינָא וּבְקֵינֵמֵי לֵהוּ קָהִית הַכְּנֻסִת טָאוֹתוֹת אֵל לִנְעַר לֵהוּ מִיחוּדְבוֹיב אֲזוֹרְחוֹיב מְקוֹב *
 הַקְפֵל וּבִנָּא מְצוּנֵיב הַצְּלֵיבוֹת אֵל לְעֵמֶר וּמְנוּ בְּמֵה קִזְזָוִיב וְאֵל אֲמֵרוֹ לֵהוּ וְאֵל מוֹהַרְרִי * וְנֵת כֶּתֵב דְּסֵפְרוֹ חַד *
 זְצִיכֻנִי כְּלֹאֲבָה קִדְוֵלֵת קְבוֹר אֵל הַכְּמַד תִּינוּק אֵל קִיֹת כְּכֹו עֲזוֹקֵמֵי * עַל * מְצוּבָה
 הַיִּיֵת אֲמֵהַרְרִי אֲרֵלוֹת אֵי כְמוֹת אֵל פְּלֵטָה לְקוֹרִין הַלִּין אֶלְכֵרַע עַמְרָה *
 לְהַדְוֹלֵת אֲוֹב לֵהוּא טוֹב לְהוֹקֵי עַל הַדְּרִיב לְאִין יִכּוֹל אֲתֵפֵס אֲוֹב * לֵל * אֵן
 קְצוּאָבוּ אַקֵל אֲנִי הַיִּיֵה תֵפֵס עִת הַכְּמוֹת בְּאֵרֵי הַצְּבָה הָאֲמַת אֵל * יִבְצַעַת
 קוֹזְזָוִיב לְהַחֲוִיפוֹ הַכְּמוֹת. וְאוֹתוֹ כְּמוֹת הַיִּיֵה מְרוֹבֵעַ וּקְזַמְרָע הַיִּיֵה חוֹר * וְנֵת אֵל בְּדוֹיֵיב תְּעַלֵּב *
 וְעַלֵּה בּוֹ מוֹהַרְרִי לֵאמֹר לְפִיכֵרֵי לְעֵלְיִת אֵל פְּלֵטָה אֶבֶל אֶבֶל * לְכַאוֹה הַקִּיֹן עַל * הַצְּלֵיבוֹת אֵל
 פְּלֵטָה הַיִּיֵה מְצַרְעַת הַכְּתֵל וּכְלָבֵא אֲחֵי הַקְדֵל קִינְטָוִיב תוֹקֵב הַיִּיֵה אֵל טָאוֹת אֵל פְּלֵטָה *
 בּוֹ לְעֵלְיִת אֵל פְּלֵטָה * וְכֵן מְצַאֵתִי בְּאֵחַ סִי * טַ מַר רַעֲדָה וְנֵל * לֵל * וְכֵן אֶפֶס הַתְּנֵי
 לְהוֹו מְרוֹבֵעַ חַיִּיק קְצֵלְיִת * וְאִין בּוֹ אֵל עֲטִירָה וְאֵל מְלִי הַכְּנֻסִת
 וְאֵינִי עֵמֶר לְהוֹו כְּלֵיב אֲרֵלוֹת * וְנֵת דְּסֵפְרוֹ * בְּלֵה לֵל * אֵן * צְרֻפִיב אֲמַהַרְרִי לְקוֹרִין לֵל * וְאֲחִידוֹרְרֵי *
 וְנֵת שְׂחֵיב לְעֵלְיִת * הַקְדֵל * אֵין * מֵיבֵה הַצְּלֵיבוֹת

הָאֵל אֲנִי־יִסְטָא אַחְדָא מְהוּקִי הַדָּר * עַל * אֵלֵי שְׂאוֹתֵי אֵי לֵהי אֲרֵלוֹת לְעֵלְיִת אֵל עֵמֶר * הַלָּא מְהַדְּרָ עַל * עַל * מֵאֵב *
 אֲטָאוֹת אֵל מְלִי צֵד אֶקֶי כִּי קָהִית דְּנֵבִי אֶפְטָוֹר בְּלֵה מֵינֵיב הַצְּמֵר וּפְלֵטֵיב * לֵאמֹר * הָהּ מוֹהַרְרִי עַל * מַי *
 וְאַתְּ כִּי כֶתֵב הַתְּ קַמִּיחוּנִי קַל * מְהַרְרִי * וְהָאֲוִדְנָא דְכָאוֹן אֲרֵנוּ תַפְלוֹת אִין אֶפְטָוֹר טָאוֹת אֵל מְלִי אֵלֵי הַצְּלֵיב *
 אֵל מְלִי מְלֵט בְּקֵדִין וְהַבְּנֵי מִין בְּנֵי וְכֵן עַמְרָא דְמִזְמוֹת אֲחֵרוֹיב הַלְמוֹ אֲמַתְּ כֶּמֶת הַסְפְרוֹ אֵל *
 בְּלֵה כִּי אֵינִי תְלוּבָה לְהַלִּיב קְרוּבִי מוֹהַרְרִי לֹאֹת עַל אֲמֵהַרְרִי עֲקֵב מוֹלִין עַל * זֵלֵא עַמְרָא בְּמוֹהַרְרִי *
 וְכֵן כִּי אֵינִי קַאוּלְטֵפִיב הַבִּינָא וּבְקֵינֵמֵי לֵהוּ קָהִית הַכְּנֻסִת טָאוֹתוֹת אֵל לִנְעַר לֵהוּ מִיחוּדְבוֹיב אֲזוֹרְחוֹיב מְקוֹב *
 הַקְפֵל וּבִנָּא מְצוּנֵיב הַצְּלֵיבוֹת אֵל לְעֵמֶר וּמְנוּ בְּמֵה קִזְזָוִיב וְאֵל אֲמֵרוֹ לֵהוּ וְאֵל מוֹהַרְרִי * וְנֵת כֶּתֵב דְּסֵפְרוֹ חַד *
 זְצִיכֻנִי כְּלֹאֲבָה קִדְוֵלֵת קְבוֹר אֵל הַכְּמַד תִּינוּק אֵל קִיֹת כְּכֹו עֲזוֹקֵמֵי * עַל * מְצוּבָה
 הַיִּיֵת אֲמֵהַרְרִי אֲרֵלוֹת אֵי כְמוֹת אֵל פְּלֵטָה לְקוֹרִין הַלִּין אֶלְכֵרַע עַמְרָה *
 לְהַדְוֹלֵת אֲוֹב לֵהוּא טוֹב לְהוֹקֵי עַל הַדְּרִיב לְאִין יִכּוֹל אֲתֵפֵס אֲוֹב * לֵל * אֵן
 קְצוּאָבוּ אַקֵל אֲנִי הַיִּיֵה תֵפֵס עִת הַכְּמוֹת בְּאֵרֵי הַצְּבָה הָאֲמַת אֵל * יִבְצַעַת
 קוֹזְזָוִיב לְהַחֲוִיפוֹ הַכְּמוֹת. וְאוֹתוֹ כְּמוֹת הַיִּיֵה מְרוֹבֵעַ וּקְזַמְרָע הַיִּיֵה חוֹר * וְנֵת אֵל בְּדוֹיֵיב תְּעַלֵּב *
 וְעַלֵּה בּוֹ מוֹהַרְרִי לֵאמֹר לְפִיכֵרֵי לְעֵלְיִת אֵל פְּלֵטָה אֶבֶל אֶבֶל * לְכַאוֹה הַקִּיֹן עַל * הַצְּלֵיבוֹת אֵל
 פְּלֵטָה הַיִּיֵה מְצַרְעַת הַכְּתֵל וּכְלָבֵא אֲחֵי הַקְדֵל קִינְטָוִיב תוֹקֵב הַיִּיֵה אֵל טָאוֹת אֵל פְּלֵטָה *
 בּוֹ לְעֵלְיִת אֵל פְּלֵטָה * וְכֵן מְצַאֵתִי בְּאֵחַ סִי * טַ מַר רַעֲדָה וְנֵל * לֵל * וְכֵן אֶפֶס הַתְּנֵי
 לְהוֹו מְרוֹבֵעַ חַיִּיק קְצֵלְיִת * וְאִין בּוֹ אֵל עֲטִירָה וְאֵל מְלִי הַכְּנֻסִת
 וְאֵינִי עֵמֶר לְהוֹו כְּלֵיב אֲרֵלוֹת * וְנֵת דְּסֵפְרוֹ * בְּלֵה לֵל * אֵן * צְרֻפִיב אֲמַהַרְרִי לְקוֹרִין לֵל * וְאֲחִידוֹרְרֵי *
 וְנֵת שְׂחֵיב לְעֵלְיִת * הַקְדֵל * אֵין * מֵיבֵה הַצְּלֵיבוֹת

[כתב הספר] ואין צורך לציין אלא מן הצמח לעמוד מן הצמח מלפני דעתך במחשבוך בהאבות לציין קצת
ואם מן הנימין הנמלין ולריק טויה אלם לציין דין למ. וקל הדאין מן הציצית קולר בחונק או בחור
עד ליכא חונק הקבץ אגמרי. ועולה חולות קציצית קולר כולל כורק ל"ה פדמוס סדי סביב החוטין
ותומה באמצע בין ד' חוטין א"י החוטין וכן עולה ג"ע בין כל קלר וקלר עד דהוב בין
קלר אקלר פמא עוצו וכן מצאתי קא"ח בס' ג"א ו"ו מן הנימין אכורק בחוליות.
אזאס נעלה אכתחיה הציצית אלם קביל ולפי אלם פתח אפילו אמר הציצית אכוריס מאמר
וני לציצית ואלו היא אורכו מן העצו יותר מאלו מן הציצית אכל קבועה כלל אמר היה אורכו
מהפתח יותר מלפני אלם קנה אין פקודתו ואוכך הציצית ו"ה אלקדות א"ו הפי
וכן מצאתי קא"ח בס' ד"ו ו"ו ויהיו אורכן ג' טפחים וכו'
ובכונן דהנה לציצית אלו אורכו כנ"ל י"ח י"ט אלקדות וכן מצאתי קא"ח בס' ז' ואם יכיל
קאוכך וכו'. פסח אמת הוא בציצית א קלרים ולנה אצלות ה קלרים מרלים א"ו היה ב
קמה למתכ הקלר האמר מלפס דאז היה הציצית תעלה ואל מן העלוי כיון שנכני
אצלות ו קלרים והיה הציצית בטעות. ואין מקבץ את חותך החוטין אמר
ליהא לין אפי' אמר שנעלה הציצית אגמרי
ואין מותר אצלים אצלות מוכן מצאתי קא"ח בס' ו"ה ו"ו ואלה כלרה אכל אמר למנו
אל אצם אצלות לציצית אצמו אכל זוכרני למהדכי וואז ג"ל היה אומר אצלים אצלות לציצית
באולפונק. ובכונן בלצמתי טאיתו היה מקפיד אמר אז הי' מן חותם האוכבד לציצית
הפדי בתוך הטאות. דין הכנף לנקבד: וסדין במחורז לזמ תייב בציצית. ולפני לזכר או
תבנה אלנה טובה אהובי קד' כנפית כנפית אל מלי אז ממין אחר. ולפין אוק דמ טאות אבות קבדי
דמתי היב ר' מנלה יל'ו. אל הטאות לנקבד בתוך שול ותפדי. הוא ל' מנלה בין מנהר ילרזא ברומא
כתחתי קלאטיות אהביר וכתחתי לכן הוא בקללות מוהרא ומהריו מלי אז מהל"ז או יבדעא אמר
קבדו דכניכא דמילתיו אןא מוהר דאויקמאן מאמס' לו בהיותו דמין באניא דמוהל"ז או דמס' דאני

A

אפי' בתפילה במלי אצות או ירוק סביב הנקב לבו הליצית אמנו וקרא אנו מליכרא מלוא דאין כאן בית מוחל די
אפילו כד עמדת יין אפילו ללי באיתנו באליכר' אפילו כלי כד עמדת אליכו דבטאות לא צמח לרי מלוא דאין

ענה אלן תלובה לא מהרי' א"ל אום יסד
אהנבי ה"ח יעקב ל' בני עלי דנהיגי אצלות
תפילה פחות מלוא סמוק אכנל אוא לפיי
דקדי דאסוכ אצלות תפילה קמוק אול דאית
בתבות ומהאי טעמא אסר מהיכס אמבוי סביב
הנקב אבא מטעם לכתבת דאז מליק כנל און
ככאה אפיואל דפיון לתפילהו לקרי תלוב
דמה אי תפילה מה אי אכונה והא מאן
דכפליה אכילמא וכו' אי מייטי לפיי דמי
אמא דתפילה הוה מקור אצין צלית מלוא

דכך אתפוכ בחוטי צמח מלוא דכך היכא דאין מוט בתפילה
מאין הטאות א מילוי ו"ל כיון שלקודמין קין אא נהיגי צליו
קלות מקום אצלות צליות כק מקין וההיא דה"ה מיימוני קלס
מהיכס בתפילה עסקי ה"ה המדוי דאסכ אומבוי בתוק
אול צריק אומר דאזיכרי בטאות לא מלי ומתפילה בחוטי מלי
אבניס ואפילו כד עמדת נכאה נמי באיכא אמותל אצ"ל
דאאותו פ"י אין חלוק באום מאינה מין הווא מוט בתפילה
כמבואר אמרין אפילו ויני היכי דהתפילה אינו מאא אמג
ואז קלילי אקיד אהא אא קמוי טעמא דכך עמדת אבא היכא
אקיד ותפילה בתוק אול מניין לון אקיל נע"ל פ"י כה

דמדת ^{וא"ל} דכך עמדת "ל מיידי אקיד אגמרי במתנה מן הטאות וחוזר ותפילה קו וכו'
מלמד במיימוני אמרין באליכרי אא מלמד הכי כ"ל וכן האלן טאות אקיד אא מלמד דנמת
אגמרי נאום הי' והלעו' שקילכא טאות אקיד דתוק אול היה מתיר מה"י מייטרי י"ל אמתוק באאנסון גב
טאות אקיד תוק' ג' אקידות אכנל אינו ללאי לתפילה אאז כילצ נעלה יקח קוד אהוא טפח א
טפח ותוק כנל וצולה בו צליות חדשים ופן מלאת בא"ח כס' ט"ו ו"ל אמת נקיד הטאות תוק הידי
כנפי קנדיהם מתרגמין כסותהון וקידו קנדיהם מתרגמין אקולוין מלמד אצין התירע
כ' סדין חנוך קליות כנל כנל סדין המומד אואם
היכה איון צריק אצלות אכנל קנל ווא אמרה אק אמת יכלה מולק מוט אסיון כליעור
כוח הכנל אצלות

והיכה איון אק אבות הקדוות בטאות קטן אפי תמת קנלו ופן מלאת בא"ח כס' כ"ג ע"ל מלוא
אין מכוונת קהם אמקיל אאז אמורה ופן מלאת קוד כס' אצ"ל

ואמר אין צריך להסיר טוה קטן ולהואק דם המטה לאחיה מלוח בוינה חייבת קצילות אכל לא זול צריך

להסיר

צילית לנחק חוט אחד אלפים. עטרה לא טוה במלכות בלכות
ופלכות אצט וצורת מאפית אט מותר אכלת. הקלרות
לעולם הנשים קפתיים קלעת טויה. מי לא הנח טוה
ומקליל דלעבר מנה ולחתקו מנה

כתב מהי מלה מצדו. גם תנדיעתי אמר על צילית
מכונדלפויק וצו
לנחק חוט אחד אלפים מחמת

שהי הלוח אמטה יפוי ונחק הלזירה אמטה ומצו

לאכ שזר כפי בלידור ומטה נחק ונראה כמו לפי חוטין והדבר הי כלבת דאין לזנבו מה צניט ולוח

אזבויי נאל שואקי מי קארק נאום עקדק גלה תרת

הצילית לנחק חוט הלזירה נראה כיון צדדיין נלאר מן הלחור בלידור אין לחול בלאא יהא נראה בתלעה מי

וראי מהא בתוק אלול אז ותפור ופילוי דאמא פכיל חט אחד מן התקינה נוסית דאלו צדד"ג חטיין

תעלה ולא מן העלוי אכל אז פכיל דחיליין למא יראה בתלעה חוטין אפי אט יעלה מ חוטין נחכית

נאט הקטן והלעיר לקולכא

ב הקלרות לעלו הנשים קלעת הטויה אינו קלל אצנין חטוי ציליות אכל זנכויי לחק דאלו תלמיד אחד קנה

ומלך דחילתיי דא הטויה לתפר דא נקבו כלפי כאל המתעטל בו קנד קאמפל למלכותיין בו כתב מהי

מכונדלפויק קלית מלכות מאפית הקלכותיין קני אצט דד החנה ולא יותר ויל אהיט צילית וצו מחמת

כפטיס מכונדלפויק בחטוי נהג אז לרי להתעטל בו. דהק מלמא איתנהי נמה חלוקות ק"ט

הצלמים אל"רי ומכדפי מקני דבלאין הנעל אט לני דהלת אפלהות ח"ק לא נעלנה צדד

פתיי במכדפי הקלכותיין וכמה אין הפלכותיין אט נראה ד"ל דפיין דזוינו חקוק קאקן אוקד

דבות אי אפלי אהיות הפלכותיין אט פאיטת בסת"כ ולקודו למטה נקב העוזר וכן החוטת ומלך

הענייט אי אפלי אהיות לעלות בלוחות כריייתו קרקמה אט לא בתקינה מ"מ נראה דכאמ

ונכין הוא ליקמות צויתת במה מן האקפייט דאף זה דמתחיל טובא מתיר ע"י פחיתת

צוכה ואין לחל כיון מפני שנראה כאלת במלכותה או להביא קבו ועל כאלו הוא ואין לעד

דנתה כפיני אוקיות אצני תפילה אז לויך הפא ע"ל

א"י התפלה מנה יבול אבניו סוית ותפילין אית עדיין הוא יום כיון לאו התפלה זרקות כתב מה"ר קני

מי שהניח או ~~ל~~ לנג' ואו קינה סוית ותפילין היום עד אחר ~~התפלה~~ תפילת זרקות כ"ל י"ד מידע

יום ינחת קאו קרנה או קרנה או אגמרי אז היכא געדיין הוא יום. וכאם באינו מקריק בלא או ארצות ז

זות תפילין אצ"ע לעדיין הוא יום ורציות אין קפיצא אית מתטלף קאו קרנה אפי' אית היוו אלה גמוב אב

תפילין לאסכו חכמות אהניחם קאוה אסור אהניחם ג"כ אחר תפילת זרקות והואו נעלה אאוהו ל

א"ה בתפילתו תרי קאו או עבדין והבי פסק מהר"ם ארנין אקאות דמת לאין מנול אומר תפי

זרקות אמקלות היום הואו וכרי התפלה תפילה לא ערדיית ע"ל פלט אמצ קס"ג איך יהי קב

אום כד אזהורי התל' ל' מדקו י"ק אילי לאותני אפיל אק הפלט העכיה. גין סוית קלן. איך ה' י

קס"ג בנתה אצ"ע לעכיק אדלות עת' יוצא אז כדעצא מה קל' אק אויסלין עם סויתו בלבת

דפייולו דעת' היינו רציות מוטין ופכדין שונו גדי ורבי קס"ג מכאלו

בת' אדיל אינערה איל גדי וסני אילי עת' וכו' הוא אילן העמא אהבי קכי ארצות עת'

אפי' שהיא כמו עת' איל קו קדין ופכדין יוצא מן האילן עת' יוצא מן הכרוב ואיך

אק אמאי נקט ס"ג כיון עת' טפי מגדי לא קליא דמלות בקעו אמיר דלא תאמר

דעלו אהם רציות ונתנו פתי תפילת תרי מצות ונהו אפיכך נקט עת'

דכתיב קדי תפלות אקו קדי או כתיב תפלות קדיה זין אהאריך מנה יומי

ועכוני לפי מהר"ם קטליתו אמ אחר מלי שהיא לקוד תפלות לקוין הימקאויו אקו אלתו אדכיה

אוסוית אהמלו אלו הוי אדום וט"ה היה מקריק עאלו כמה יומי

קלפת היל מקריק מוד עו סוית קטל ולעמד ממוטתו קלחר אומר לקריק אומר קלחר בי

ודכוני לדלה ג"כ קיוס נאמ"כ היל מעקיר הסדרה בק"י קל"ג מקלחה או כולה נאמ"כ

הואק אבית הכנסת ומקריק עו סוית קטל אקו בחו אינו מקריק עו סוית קטל עד לקא

הכנסת אביתו מלות דקחול האק מוד אבית הכנסא ~~אית~~ יוצג ווא כלה אדלות ק' ככנות

מחז ענין בלי הפסק

וזה אסין מלכות אשר מ"ה' יצא וטוית יצאו וטוית קטן בת' קתחילה היה מ"ה' ובה לא אהתעטף בו עד אחר יצ
 אבות הכנסת להפסיק קמאי בעמא וזו הי' מברק על הקטן אפי' הי' משה פתח כתב אהרית אחר בו ואז היה מ
 עד קוואו לבית הכנסת ונתעטף קנבול והיה מקיף על הגבול אהתעטף וכן ובה מ"ה' ונ"כ א"ח ולאוס מאת
 הווי מצאתי וזכורני לאמר הגאון ^{זל זמנ' ימיו} (אזילו כמות תלמוד מ"ה' דאפי' מקדם הייתי חזר אפי' עתה אצת לקנות א
 אופי אחר מן הקפק על טוית קטן. וזכורני כלחלק טויתו גלבת אמת קיבו קאמלצו וזכורני על יצו הטלוח
 בולו ולמט כצו מן הטוית ותחב הי' ציליות דאות וחזר מקנס יצו והיה הטוית ע"י כמו קלר אחר.

או שמיין או טוית ותפילין מוטב לימתין עד לילא או תפילין מלהתקאל קאז תפילין דמי הלצנכ. וישאין וטוית
 בנעית תפילין

וישאין או טוית ותפילין מוטב לימתין עד לילא או תפילין מלהתקאל קאז תפילין דמי הלצנכ. וישאין וטוית
 בנעית תפילין וטל התפילין לא יב ומתיר הרצועה וילגם התפילין לא יב קיבו הלמאיות ונותן
 הרצועה על יב הימנית ואינו מקיף על לא יב עד למתיר גמ הרצועה גל כאל ולפדמת ולפדמת
 מתיר הרצועה המלכת לאו. וזכורני דהיה נותן הבית לא תפילין לא יב קאמלצו יצו הלמאיות
 כפול והיה מולק הרצועה לא יב קמוצק עד להקלכ לא יב דומד אטה קיבו כנצד הזית ואחר
 מתיר הרצועה לא כאל והיה מניח התפילין לא כאל אפי' על בעמוצו אנו על בתורה עד לקניק על
 זקב כלומר מניח או תפילין היה מניח מתחילה על שניצו ולא בתוך יצו. וכלקניק על תפילין לא יב
 כוכק הרצועות על שניצו עד למניח הרצועה אמה ונוכק פדמ אמת על האמה ומתיר
 על לא כאל ואמר בק כוכק הרצועה לא יב קאמה עד דהוי ג' פדמים ^{וכן מלכות קאז קסימין ב"ב}
 ונתן סוף הרצועה בתוך יצו אמה מן הרצועה לכוכק אפדמ אלוית ^{מניח לא כאל קדמ לה' כוכק}
 והי מולק סוף הרצועה לחוש כמו ליפת אהמלק וכן מצאתי קאז סימין כ"ג עד ליניע אצלכ האמצע
 וזכורני להיה נוטל תפילין לא כאל קדמ אמה ~~היה על תפילין לא כאל על הבית מניח קלכ תפילין~~
 כאל קודמ אמה ברעה על תפילין לא כאל על הבית קאותו צד המניח על הכאל והרצועות
 לסוקקות סביב כאלו ורעות אמלה מן הבית מבין ומבין כמו בנפייס והבית
 היו כומלצו והרצועות אמה מן הקלכ היה האתר תלוי בתוך יצו הלמאיות ודאחר חזר
 הלמאיות ואחר נטל הקלכ קיב ימנו והבית קיב אמאלו ומקיף נעלה על כאלו.

ובכונני להוצאות מתפילין לא יאכל אדם כחנות עד שהיה בדוחק כראשו והיה מושך היצירות אמרה כונני
הפילות והקשר לא תפילין ה' מניח אמרה בעצרת וכן מצאתי בסמך המלצה אקשור תפילין נ"ל והקשר לא
תפילין יבדק כראשו אמרה בעצרת ואם קמפסקת כדי להבין וכן מצאתי בא"ח כסימן כ"ג ונ"ל ולדין אלא הקשר
מאחורי הראש אמרה. ובלקכך על תפילין לא יאכל היה מושך האטכין לקובין קאלון וואלקאפא אלא כאלו ומניח על
כתפילו אפי בעת החובץ ומניח הטלית על כראשו וכן עליו חוב קני אוטלטיק.

כנין הנחת תפילין איך לנ
תפילין בחול המועד מי למנו
אחיו מחמת מילה את הוא חני
קדחת תפילין קלבת

מי של או מקנה או פלע כראשו במקום הנחת תפילין כראש והיה קנז על התקורה
הורה ליניח תפילין לא יב' אחר וכן מצאתי בא"ח כסימן כ"ג ונ"ל יכול להניח אמת מהן וכן
והיה מבסב גרוע בלמניח תפילין לא יב' מלוח דבתורה והיה א"ל אמות וקט יל טעם בקבלה.

וכונני בלמניח תפילין לא יאכל היה מניח למניח תמלת הבית מהתפילין בלתימחל לעכ כאלו וקבות
לא לערותו ותמיד היו לערותו פלוטית ואמר לי מהרי אקכנך יצו לכתוב פ"ל קא"ח כסימן כ"ג ונ"ל ומקום
תפילין לא יאכל מהתמלת עיניך הלעד וכו'.

תפילין בחול המועד: סמך לכתב
תפילין אפיאיו.
נתג בדי בנימין ב"ר
מנחם שפונק

תפילין בחול המועד: סמך לכתב וטוב להניח באז כיכרה אותם הנוהגים בן אין מדקדקים בני
תפילין ונכונה דומעו אותם לאין מקפידים אסוכי לה' אדכר ואהסות בני תפילין

אתפילין דאמרינן קמפכת סוטה סח בין תפילין אתפילין עבירה היא קידו ומנע עויה
מעוכי המלחמה דמנעו הטעם מלוח דהקיא את עצמו לבידי קרפה לאינה לרבייה אלא לא זה יל
עבירה להסיוח קיניהם כדמוכח באולוכי פ"ק קתרא ד"ה דתלוות ר"ב המתמלת אילו מקיני מלובת
וכן קאלירי בהלכות תפילין קרא דמייני וכו' אמרי דמפכל טעם אמרי מנע מעורפי אמתה אהאו עבדי
טפי מאתכינו ע"ל ואני הנותן למדת מורה דמא י"ל יצו להקיא ראיה מתוספות ואליכר מ"ל כסוי גדי
גרי סח קין למטה למטה אבן מהר"א ס"ל נ"ל פליג על זה וכן אמרתי להגאון ג"ל אמר הגאון הדני

כתג הרב
קניאון כ"ג
מידעלש

עם מהרי פ"ק יצו.
אפי טעם סמך מכתב ערי מי למנו אחיו מחמת מילה יניח תפילין קלבת נראה לחזק ואל דלש קלבו

טעם זה כדמפכל סמך בדקק אנכי קעל' דכתב טעם אלבת בדקקי אנכי כהנ"ל אפי קעל' ואח

מלכות זכותו הטעמים כי הוא באמרינו ק"ה המעלות מפני מה אמרה התורה מילה לשמונה פ"ה ואם לא
 ומה הטעם לא יבוי הכי למחית ואקיו ואמו עלקיס פ' לכן אסורים בתלמוד המטה ואפי טעם זה אמר ואם
 קצוק שלכ"כ ע' נקיים אחר ע' נקיים אחר ע' ימי ארבע ועי סג' ליהי' הקן נחמ' אלכצה וכאזה כדות קתלמ'
 זכוכי להבתי עם נוסף תנן מנאולסט אף קית הנני למעבר צורות מהי והיו סימנים בצורות והערכות היו
 נואי הירק על התקוין דחיה וכו' מצאתי דאזכר פסיק' אף נ"ה ומעתיק ואם מקבלי וכו' ^{ואמר}
 קתלמ' וצ"ה בט' מית' ולאך בקרינת ואקח יוסף ע"ה צוריק והפק קצורות ולחיו אמטה הפסק אמטה אלמ'

~~זין תיקון צורות
 תפילין ותיקון תפילין
 איך להיניחם אהרן
 אמר על קצות
 קומי תחילת קצות
 לך עכ"ל מהיר אסור
 אהני תפילין ואלף במוט~~

קבולת ס"ה ואם יבדתי קווצאי עם אמר נס' לתפילין ונה על פי הש"ס ע"ה וכו' מצאתי
 קי"ה קס"י כע"ז ע"ה ונתג' הוא ה"ה אלכ"ה טוב ליהי' קתלמ' ויאמר וכו'
 תפילין ינמקו קצות וצ"ה ילמן ניכ' מותר אהדיכ עליהם קבואמוס נתג' קס"דו עם ניכ'
 כ"ז ליוכ' תינוק דוא חכיס ואם טע"ה אקבאת וכו' וכו' מצאתי כי קתלמ' לנתג'
 ע"ה מהכ"ה ע"ה

מקוטי מהכ"ה יודא אוקרניק יל"ו לוי' אהקפיכ' דתפילין לא יכ' לתקן אותם במנהג
 אולטיק' ליהיו הבתים אפנים מ' ה' הרצונות אע"פ לכ"כ נתקן התפילין קתלמ'
 בעליון למה ע"ה אתה הקיית מחול' הרצונות אע"פ להכיליות לא יהיו פתומות כנ"ה האך הואי ואמו
 תלכא מילתא דצדקא ק"ה כאל' או קמאנה קעין' ליהא הקבילות פתומה כנ"ה הקווא אקל ק"ה יכ'
 תלכא ק"ה קלימה ו"ה נקרא למה כנ"ה האך ו"ה אמר ללמ' קלמ' מהכ"ה מולין ע"ה לנהג' אסור אק'
 אמר דוא למ' מקר סמכ' ונתג' קס"דו עם יל"ה ע"ה הפק' מפי אמר מהנ"הו איתנו מפי' בקביו כ"ה
 אפצומי קמולת' כלה' בקור קצ' ומק' לעני' אקול' הככה קנ"ה ויהי מניח תפילין קדות המונק'
 ואמר האקול' קנ"ה לקניין קנ"ה ואת' הסר' ואת' טלית' אקל קלאך ימות הלנה אצומ' הטלית קנ"ה
 ועכוכי לקל' יוס' מניח טלית' ותפילין ואם יבדתי היום קי' לניכ' או יותק' להיית' מוצ'ו ל"ה
 תפילין אקר' מלקת יוט' ואע"ה דהיו או כמה מני' חלואים ולצה' הככה ואני יבדתי קווצאי ליבד' מה
 לעת' קאת' קסימ' א"ה ע"ה נתג' הכמ"ו מלכ"ה למו' בעת' קנ"ה פ"ה וכו' וכו' לתא' תפילין
 קכיס ליהי' וכו' נתג' א"ה קס"י ע"ה מותר לתלות' ככיסין וכו'

פסח אחת נפיל פסח לא תפילין לא האזין ובלמקרה אותו היה מן השם.

בשנת הולך הדבר ויולדו אלמות לצפון קין גדולתם אין לביק אהנין תיך
דמך תיך כי זאת קמך תיך לרי וכל קלאר ספרים. והיה מתיר אריות כצורה לא כצ
אדמות קלי קלצו הלך לה' כקד א באצקעות. מי לקולט תפילין עם אהחזרת מוצ אס
לביק אקיק לני קהנמתם דאז גרם אמילמול או אה פיון. דאיכא היסח הדעת דמילמול

~~אבות צהרי ככנו התפילין
למות אלנות הכלודה
מי לקולט תפילין אס דינו
אדיק ליעת. למות אלוך ת
קודם באת כל התפילה~~

רצונו איכא מצוה כמו גבי צילי. ויזהר באין לביק אקיק הווא ויולדו אמוך והנימו
מכד בלי לוס היסח הדעת וראייה מהא דבתב אלירי קהלות צילית דמי לקולט

בתה מהכר קנימין כק יצו
מכשור פויק

טאית לו ומער ומתעטע טאית אמר לביק אקיק ונתה הטעם מלום דחייק אדמות צילית ככל קנינו מלום
אס חונך ומתעטע קאותו טאית עצמו אין לביק אקיק ודני טאית פנין תפילין דמיותי התם ראיייה נה
תפילין אקכנת צילית וההיא דכל אמת דמילמול אהו מקיכ י"ו דאויכר קהיסח הדעת תצד מההיא דמי
ו"אלירי קהלות תפילין דאויכר לנלמטו אמקוין ויולדו אהמניכו אמקומו וע"כ היסח דעתו להכי לביק אקיק
כהן תמוז לאז נזנו אמקומו.

והיה חולק תפילין מיב אחת קדולה וכו' עלו מורה לוס ללל ומהכר אהכר גלל ואקלכ מלום דלפי
גילך נקי אדי ואין אהלמתם באת מן החמץ. ודכוכי בחול המועד נכאל חבל חולק תפילין אמר קדולב
מוסל: דכך עמטי ילרא והנותן איסל כח ומעקיך לנה ואמר יהי כצון א תפילה באלין יחיד* כון לפאז
ואתב אומכו אקל יהי כצון א תפילת הדכך אמר באלין כקייב וכן מצוותי קסמך קמלות תפילה ו"א ואמר
באלין כקייב כדאיתא בקרבנות וכן מצוותי קאת קסימין קי ולכיק אאמכו באלין כקייב ומצומז וכו' *
ויכוכי כלהתפילין אה הדכך אמר תפילת הדכך אה ה' יהי כצון א תפילה ועיין קאת קסימין קי

וכן מצומז
דמ מצומז
של מצומז

נ"א והכח מילמול קויק כלה' יולדו אדכך וכו'. וזה הניסח מן תפילת הדכך בהאיתו או
והנייה אפי דעתו כמאדא לתולפינו אלום ותלצדינו אלום ותסמכו אלום
ותלצונו מפק כל אויב ואורב קדכך ותנינו לחן ואחסד ורחמים כדעניך וקדוני

ואמר קלפמזו אמר
לאומביס כלהתפילין
אמכ ולא אלת מפה

כואינו קאי לומד תפילה * אכן אה הפאל לז הנקבר כדעניך קייב היה אמת
לתולפינו אלום ותסמכונו אלום ותלצדינו אלום ותנינו לחן ואחסד ורחמים כדעניך וקדוני

ואין ראוי בהם
 שכל אומר כבוד
 גמול ויחזק
 ואלו המעשים
 אלו המעשים
 אלו המעשים
 אלו המעשים

וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...

כל המעשים אשר יגיד אמת בקרבנו...
 כל המעשים אשר יגיד אמת בקרבנו...
 כל המעשים אשר יגיד אמת בקרבנו...
 כל המעשים אשר יגיד אמת בקרבנו...
 כל המעשים אשר יגיד אמת בקרבנו...

ואין ראוי בהם
 שכל אומר כבוד
 גמול ויחזק

וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...
 וכל אשר יגיד אמת בקרבנו...

~~אמר לנו אמר הקיית בלוי
אמר מקובצת לסייס הקיית
האזוית וסוייס הקיית אמר
אמר הקיית הלייק אמר מקובצת
לסייס הקיית באזוית דגב
נסייס הקיית ענייני דקל
נוהגים עניין אמר דכל
ואמר דלואם תפילה~~

אפילת בהאזות לנו חמץ האזורה יתחזק מולך נלך (י) וחתם הקרבה יולך האזורות
נכלי כומץ אמר האזורה האזורה קרה אמר עם נלסי כי אמר לטיקט האזורה באזורה
אם ירא לנו חמץ את האזורה וחתם הקרבה מהנחמ קדמו ילראי האזורה ואע"כ אמר חמץ
האזורה נאמר לסייס האזורה התחיל הקהל אא אלק נאמן. ונכונת לומר אא אלק נאמן תחלה וכן
אמר כי אמר מקובצת יקר והוא לאו הגאון נלך לאו לאו עתה היכי קסימן סא נלך אלא ממורתו
לית לנו בהאי מקובצת ענין נלך והוא או הגאון נלך שיש טעם בקהילה מלואת בתלמידי חסדי אא
נאמן אמר אא אלק נאמן ינע"ל. ונכונת לעשה כח למת אא חסדי סא נלך ויל נהיין להטות
הר"ל ענין האזורה משה וז' רוחות הצלחת. ונכונת לומר סמוך כאלו קיילוס

נבי ליכל אמר ליולק אמר ד' אמר ללואם. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו
אמר אמר יב אפילו ינע"ל ונלואם אמר אא אלק נאמן. אמר ד' זה מלואת האזרה חסדי סא נלך ונוהגין קספינז לביאת פסוק כאלו

כתב קנו מה"ק
דגב

פלו נתאמר אנו אבות הנכנסת לך והייה מפסוק קל"ה בין הפסוקים עד לקרא חמץ כל הסדרה מלואת

וזה כסף סוף וזה נחמך קדש המנהיג הקניא את למע ופראו אותו וצמוד וכו' צריך לס
 דבוכי קאי ה' אקבית מני וקנים קטנים ה' לני והאכיסת באז קרבים והייתי מסופק
 אמר חילה להתקל או לאמוז וצמד או הלמכ לא יבין קני השני מצאי וכן מוצות קלמ
 קסימ ע"ז מסור אקנות ק"ל כנצז עבות עי: ופי' אורי למתד אינה כלומר אאו
 פלאר נקאות אפרק ק"ל: וקריעות מיס סני אהטאי ע'א מי פכאים היכה יא
 פמס אמת קין קפלי קין קריקס צמי לכתב הידיקת וכן מוצות קאו
 קסימ ע"ז ונ"ל ונחמך היממם ע"ז קריעות המי פכאים א פמס אמת ואמ
 והס יותר יאסיק מיס כפי ליצור וכו': ונכונת לאמר אמת היחה צמאה
 קוקוס קבה עלכה טקמיס או צוקיניס עלכה וכוואה אותה מתרד

~~לא להתקל כלפי צומד ונצזו צופם
 להפסיק קיין הפיקיבס צדי: וכו' וקריעות
 התורה אכסל והלתורה קריעות מיס
 פמזאה ה צמאה צמאה קריעות אמת
 להתקל ונצזו. אמת קיין צומד אמת
 תפלין. אמת למות מיס בלחיות קיין
 לעמד על' להתקל. התיק ונהיג קיין
 ליל לס חתי כנסיות לניס או לילס
 וקריעות אוותורה באתר מיס~~

להתקל חות ש' אהוא צמאה קריעות אמת וכן מוצות קאו קסימ ע"ז ונ"ל ונחמך היחה קוקוס
 עלכה או צמקה עלכה טקמיס או להיותה קבות אמת וכו'. ומצאתי כסמך צומד קמינלסרכי וכו' א' כ"ג ק"ו
 סוף"ל במצוא להיותה צום אכל קריעות קאריקעס סמך אחרים ואו מוצותי ונ"ל ונחמך קסן לניס יכו' אמת
 בית דני קרבי אפילת פכס אינן צריק אחרים מוצותו ומימי כחיו וכו' וכו' ממונה לי לשמעת מניס
 הכי ילחק אמת או נחמך אמת לעולין אמינוק אקויניס פמפאו קל"ע"ר ילכו וכו' וכו' ממונה לי לשמעת מניס קריעות
 וכו' וכו' הכי ילחק אמת.

מותר לעו' אלמות מיס קלמת קלמות כממך לאמרו גמורוסי קבה וכן מוצותי קאו קעמ ונ"ל ואזו היחה
 מיס קלמת קריעת תקלה וכן מוצותי קאו קסימ ק"ל ונ"ל אלא ח' עליו עדיין חוקת קינול ע' אמת התקלה וכו'
 כלהיה חמנה או מילה קרות הננסת א קה קלמת אמת קבה אלו אא יוצר ואו נחמך וכו' היקטיור מניס

ודין קוה הספרי בהאבות קבולין בדי' וכו'.
 צוד יורני מו קעניין זה כי כאיתי האבה אמעלה אמריכו ליל נפילה אפני קיום המילה קביות וכו' וכו'
 לניס מלין לס התנוק היכו צמניסו ק' קתי ננסת קעכיפ כמז קרי חתן א"כ אכריעו לי אפי' זה אמת לי
 המילה קלמת ואין מלין קבה אמת לניס לס צינח וכו' מתקל וכו' אפי' התנוק אי אומריס יוצר וכו'

18

וזהו הליכות אמיה ק"ק זואאז אן צמיו אן פליא אפ"ס אז אמר ליסז פנינל קלקא המילה אומרו ~~זמין~~
אז לקנין לא אומרו זמרו אמן מתקאלין אצל התינוק פא א"ר הני כמו למין אותו קרה לכן יוכין מו' זל' בברכה
ונהי זמיה א"ר אמרנו אומרו זמרה אן צמיו והיא אומה ממני:

בתג המגדל פ"ד

על המילה לזינה קרה אז אן קנית זמח אן אמרין פיוטיס קרה דע ני ידעת יהא מ"ב אומרו בואצוא"ל
פליג דוונן אומרו תמונה קרה אן קוס המילה און אז האק א"ר אן הקה קוס המילה זואי מו' הקדול לו
היה כלי אונק מקות הפנסת אן אז בית הפנסת אן הקה אן המילה וזו אומרו תמונה קרה מדקרי אניהס
וכוא אומרו דכא היכא דאין התינוק ונאז קאונרו בית הפנסת אן עקדין וזו לקנין מיכיו קלקו המילה וזו
סברא אומרו דמתקאל והלוקר תהא נערכת אמרי המילה קדית אומרו וע"ל פיוטיס דק"ל לקסוכה התירו והאזין
לומר קדית פיוטיס אנהסינג קכריות אכטעט מ"ג מועט דתימא אנה.

אין יונה קרה צ"ב
~~אבין ידיו בלש אומרו
אומרו אומרו אומרו אומרו
יהי עמך והעטה אומרו~~

וקיימא אן כיחלמי גבי קיקיה הדוקק אן יתקאל ע"ל לילה ב' אמות ויהי נמי המתקאל
מול ידוק ע"ל לילה ב' האוק ד' אמות מליס דאמריין בלקודות אן מנכין הלס
ע"ל היקיקה ועין הא"ת קסי' צ"ג.

ואינו מקניד בבית הפנסת אן א"ת היו חונות אמרת. ואינו ידיו אז ארו בלשה למתקאל יהי כמו לק"ק אומרו
קפטי אן ע"ל וסוק אהיך אז לתי יכיו כתיק מכאן סוק אמר לפתח הכמקס כהלות תהיה ליהא יד
פיקית בלש מתקאל נהי הימנות אז יכיו הלמאזיות בעקדיו קמיה אומרו ונחמו כמך קבוע ללפיך ק"ק
אמרו בעקדיו קמיה אומרו דכתיב יכיו בלש יחיד ואמר לתי יכיו יהי כוז אחת ואן פיוטל יכיו דכוקות ו
גזו כמקלות קין אצט אז לתי קריכ בעצמול מעוליהם יהי ילדה וכן נתג א"ת קסומ' לצ"ל קלס הדמס ובלמתי
מינל מניח יכיו במדמה אי כתיב סכורו או כתיב אז קיכיו כמו לנתק אצ"ל ונכנין דהיה כתיב
אצקעותו הלמאזיות אז כפי הלמאזי כמו לעולין אנקול ועלה כאל ה אצקעותו הימנות אז סין אלכס
הלמאזיות ונכיו הלמאזיות נכיו כפי הימנות דכוק גזו קזו ונכיו מלצותי ק"ק דלקת יכוכ יכוס
ונכילי חוקק יכיו באצקעותו כ"ד באצט המלסע
ונכוכי בלשמה סיתו אסא כתיב אז יכיו בלשה למתקאל יהי קינן ואפי' ע"ל או בלמתקאל אפי' כפ

הקדיה על בתו ואינו חולל על ההקדש וכן מצות קדש יצא ואלו שאלו חמורו יבוא אלמל קדש

ואתחזרו וכו'. ועוכי בלשון אלוט' נא יבד ארני התיבה אהתקל בלשון אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

הבגדים יולדים קפונים אלוט'
ואחוריהם כנגד התיבה אלוט'
האלו ציבור אלוט' אלוט' אלוט'

להקדיה על כאלו אע"פ צורה אטבא על כאלו לקובי קאפא

ועוכי אלוט' מקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

לקובי קא"ו יבד אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

וכן מצאתי בסג"מ קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

ק"ל הבגדים יולדים קפונים בלשון אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

ועוכי אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

אכיל וכו' מצאתי אלוט' קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

במזן בלשון אלוט' קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

בכאיה בה"ש לפני תפתח אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

אוריכותו במזן אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

ובאוסף אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

ועוכי אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

היו לוחי אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

בכ"ל וקדש הבגדים בלשון אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

השתקט אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

אחר מן הקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

ועוכי אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

ועוכי אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט' אלוט'

קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

אחר מן הקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

אחר מן הקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

אחר מן הקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

אחר מן הקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש

ולא אתי או אמה אפי' אומרוס דכרע כוונתה וזכר חסדי אבות ואם אבותיני ואמר לשוכות קאי נמי זולאכ אומות אלא

הוא קוונתו של המין אפי'
הכרעה דמין ולכן אמר ק'
וכן זאת או אמר האלך הקדוש
הוא הקדוש לצדיק אמור ואם
הקדוש. אמר אבותי של אבות
מליך הדעות קודם לאמר הוא
הקדוש וכן קלאוה של אבות
אנשי בני השאה ביתא
לליכא להיתחיל אמר דה
אמרי באות' יוס' לתקופת

דגוי לבח הווא. פעה אחת ק' פיה סייס דמין כרעה כוונתה אמר זוכיהם ואו אמר
קיוק' ואמר אל' מתחיל אתה קדוש ואומר לזכר קדוש' האדוקים הלייך וכן למעתי מנין
לפעם אונת קרה להתעור מהיך מילטלכאין יל'ו התקלה ואמר קלא יח' הוא הקדוש
ואמר חזיר לתחילת קפנות מין ואומר זכריו וזו כונן ואו תאמר קדוש' ק' כפנות
הכרעיות אלא הקדוש' הליינים אמר ה' כפנות

וונכתי פ'ו כוונתי בתפלה לא קיה קניאולסט יפתוך קיה אתה קדוש אלאס והלסט
לפתוך קיה ונתת קאוד' ואמרת זה להצונן יל'ו ואו אמר אי דקכ וכן מלצאתי
כתפלה זותרת. האלוכי נתת בריל מסנת תפצית נתת זקו העצמי אס סויס כפנות
אמיה המתים ווא העני מלוק הכוח (רדיין) אה התחיל זותרת קדוש' אמר לצדיק אמור
אאו אמר מלוק הכוח ומורכב הקלס ומתחיל אתה קדוש' וכן קלאוה יל'ו וכן למעתי

קא'ת סס' קיו' ו'ו' נתת אפי' העצמי אס לבח אהצניכ יל'ו למייס אמיה מתים והעניכ קודם להתחיל אתה
אין צדיק אמור וכו' וכן מלצתי כס' אלוכי כחל מסנת תפצית. וזכריו לאמר וקדקדי קדל'ק ואו קדל'ק
זכוכי' לאמתי קוא ומק אתה ואמר אי אמה תאמר ומק אמור חזק באו יו.

הצנור היה מתחיל לאוה אהפכר בעצמיות והוא אנו אהעניכ לאוה בעצמיות ואו תמכ והתק' והצתקתי מהיך
אובכניך להשתק אמיה פתח יל'ו ללמציין והצוי' יל'ו פ'א לפת ות' טא ומלכ קודם להייה יוס' ס'ט'ט'
התקופה ואמר כי אמר כדו היכול אמר אמוק עליו בעת הלחמה' האולטוניך ויהי הלמל אקראת השאה
קודם יח' כפנות בעצמיות וכלהאם היה אל' קרא לפני ככר. ואמר ככרעה יל'ו מהירה לתוכה תבין ואו י

נתת החכר כ'
ידק' קו אמר
מילטלכאין

כייך פתוך קת לוכת זלוכי: אלו פתכת דכל הצעות נתכו. וקפנות והאמצעות אס טדה קוב'
חזיר ואמר במקום אפי' לא יח' הסדר וקלה יך על זה מסנת מקלה או דקדקת יקרה
דחוקות דאצפנה רוק הצעות או סכיכא אהו הני ריך קאזכ קיוצ קמסנת מקלה נתת דלת
סכר בני ונתת דל'ו לא סכר בני וכו' וכיכי פ' אמר דאמרי' נתת אצפנה דכל' סכר בני ומ' מקלה

מחסבת מנהיג נמו לאנגלות ומקבילום כלם כלקטת זמל אי פי לילטבך להתחיל בזותי חינוךתו כמון קנה כיכנות כשליש

וכן אונטו קמחא פול פ"ב במנהיג. לאחור לסייב תתקומה קני כיחיד קני קלוקוב הייה פופס
פוסד"ק פסיצות לאחוריו קבריעה אחת ואז זמכ לים דבר ועקר דלל לא למאל תחילה
פסיצה אחת ואח"כ עקר לא ימין ע"כ כנצד למאל וכן ע"כ פ"ב פסיצות ואח"כ פופס
פניו אצד למאלו ואמר עולה לאום קמחמי ופלאמך פ"ב יעלה לאום פופס פניו אצד
ומיני בלחיה פ"ב ואמר ואמר אמן הייה פופס לפניו אבא בלחיהל כיחודי אמר ועל לא בלראל
אימין וזקנן ועמג לים ע"כ במסוי פ"ב לקדוליו ומגד אמקמון למתקל לים וכן מלצותי קא"ח קסו'
ק"ח קני' וזו וכוכד ופוסד"ק פסיצות לאחוריו חסד קבריעה אחת וקדונו ופופס קובס
לכקוף יטה ראלו אצד למאלו וכו' וכתב ע"כ וזו ע"כ במסא פ"ב לקדוליה וכו': ועוככי
לאמר בלחין מתקל א"ח קיט ויחודיבס מנהיגים אמר אונים ע"כ פ"ב ק"א ע"כ אילט דע"כ
ניס כע"כ וכן מלצותי קא"ח קסיון ק"ו וזל והממכיס ע"כ במס' ונאה בקלות כוול ע"כ
ויחיד למתקל י"ח כיכנות וסדרי לסייב תתקמו קובס ליתחיל הלוח לוקוב ובלקא היחודי לחתיה
מתים התחיל לוח לוקוב י"ח זינו כלאי לפמסין ביחודי אז בלוח לוקוב ע"כ ליניס לחחיה מתים
כ"י ליאמר קדוליה ע"כ לוקוב אלא היחודי מתקל תתקלתי קא"ח הפסך כמו להתחיל וכן מלצותי
קא"ח קסו' ק"ה וזל והמתקל אינו פוסק לא איהא למהי כקא וזל לקדוליה וזל לקדונו וכו'. ועכונת הייה
מאריך כיכונה קמח' בניהו הקדול וזל לומד תתקל יתב מלזור אמר **כתב אקרט מנציל**
אצדו ליה ככ קת' ללס. מן ימאז דין ואלס אמוקי הקיר היך כ' אקרט יצו ואלר שאלתי או לצומד

ליל איחוד אומר כ"כ
לום הוא יעלה לאח"כ
לפניו אמר וזל ואח"כ
לא ונאמר הקדול ע"כ
לא יפסק היחודי קדו
כדל וזנן את ע"כ
כס המגן. אס ה"ח
אם אמר לוקוב אמר
אינו לוקוב לחודי יחוד
תתקל י"ח מתקל כ"כ
הקדול א"ח ל קדו
לוקוב זל כוק קדול
אמר אמר כ"כ סיו
לוקוב אמר את מתקל
יחודי אצדו אמר ד"ב
לא אמר אצדו אמר

לעמג קוסף כיכנות הלוח קלחיות ומסתפק אי אמר לום כ"כ או בתחילה זיפכא ע"כ כי קמו חוכים דתת אפני מורי הכי
אזכיק זל דתת דנתב קמ' כלס מהכס קסוף מסבת מנהיג וזל ומגד אונתו אקכז מה ש"כ לוקובו אומר אונתו
כריכנו ולפמגום לום לאום ופמגום לוף כ"כ מלס דזינו מטבד תמגום אמר כ"כ וע"כ זאלו מנהיג הזמחיות
נכסת היקדולה לא תקנו כ"כ אומר כיכנות הלוח קנינה פנים לפמג ולכ"כ זנון אמר את מלנה וזל כספיקא
יחודי אפ"כ קובס המתמה וזל כ"כ כ"כ אבוקו הקטן והלעזיך לקדוליה

שאלות

כתב ה"ר בנימין ז"ל י"ג

מחבר ושלפונק

מי המתפלל באלו הדעות ללא תשובה וקצת לסיים לל קרינה לאלה הענות

אומר אמן קצת לא סיים בידו תקלתו ליהי יבול לענות אמן אף שכס לסיים הקרה

אמר אמן סיים תקלתו אמת יבול לענות ג"כ אמן. וכאשר באת סיים תקלתו קצתם לאלה עניית אמן אפי כוכ הקבוצ

יבול לענות אמן עמיית אמן ותי אן הקרנה בעצמותו ו"ג לאפלו בקצתם תאמרו לא מפי כוכ הדברים

מלכס בעצמתו לא באתה קרנה ופי"לי התם בעצמות אמן ותי אן הקרנה היא וכן למעתי מפי מורי בוצי הקבול א"כ

אמרי ג"ל שהקפיד על הכהנים לצוקרים כקליהם לחזק אמקמן קוצם לסיימו העוקור לענות אמן אומר קר-

הבעתים אים אום גלום באמכין פכך ואאו נאמכין אמן הבעתים כלאים לעקוב קליה

עצ לסיים לל קרנה צ אים אום ופייה סכך בקוצם עניית אמן או נסתרים הדרכה פלאסל

ויכין רפאו זה אצלו זה באאפי בלכת קלעה לאמר לל קבולה ואין זה מגסי היות ותי-

את גופו לפי מעלה ג פעמים ולאמר ק"ק וכן מלאות קא"ת קסימן ק"ג וזו ופי אלכך ולכך

וימני עיניהם אמרה ונלאין עופן בלתי מעלה וכו' ולעצמה כחיק קבוצ למה כאלו מעט ב

להיה לל קין לעונה עם הלבוב וכן ולעונה ימורק"ה אבא ולאמר לעומתם

או וקבדרי איון למה ואמר עם לל אבוב וכו' עצ תחלת ההכנה מהא הקבול. וכוונת

פלאמר קבול לתק מעט ואמר אומר קבול ולתק מעט ואמר כק אומר קבול"ה קאי הפסק

לאומר כס"ל אמר מעוקי מקור פניי ה"ר בנימין ז"ל י"ג לאולותיק הקידוני

זולתקד אמר פסח וקצתם ההיא א"ר א"כ ונאמר בידו לאו היה אי כח אפי אקראתו ובערצות בעל

ובכן ובעת הגעה וזו ומה עסקים וטרדות וטאטולים או הונעת לבקק בבקרי ולהליה בליה

נתה מקוב טורחני עמי מהר יומין ז"ל י"ג אהליב לק אליהן ועמרתם אכך ואף ה' מאוב עלי אסרי

כי זה יתב איתח יאום למות בעיני א"ל וקלה אי אריות ולבקק קמרא פי נוספות ובחבורים כי אמת מעט זה

אליה ולקתי לק מחוץ היית קורא או הסוכר אלך לפני והוא עתה מפי אן תבקק בעצמך וקם תבדל יי

אחרים בול בקרי אלה אמת ימלאי וכוונתם ילדים וסדרת אומם פרישות ונתת היות בין קרלה אהילת

יבול אלסן תחלת' לאלתי' על כל אמת תלוית' תחנה פולש תבאה עתה אמרה. ואני יבנותה אמת

כל אמת קמנו עם ה' סומכים [בטה]

כתב ה"ר בנימין ז"ל י"ג

כתב מהר בארן קניין

ואשר בדרגתי על נהן נקרא רבא מילך קציר ונחן אמר לאיני מיליכית לת קא אעיר
 אפסמיט והוא לונא בתבנית עם הנהן נקרא רבא ונחן איני רלונא ואלות לבונן עם אותו נהן נקרא אעיר א
 יבא לבחונא מן הנהן נראה דאיני יבא לבחונא אע"פ שהיא לונא בתבנית נאמר את לונאן לתם מיסורא קרב
 נכרא רבא ואלף את יוצע בו דכר בידה למלון לנפונא נבב מ"ה מה כנף היא מיינת הרזיביה מן רביל
 דפ' הניקין וברובני שיהי מנהי בתקו לא יאמר נהן זה מנהי עריות וליפק דמיס והוא נכרנני
 דפנתה ואני אקריבת וא"כ מפינא מלטרף עמו לבונן ואם תאמר מלום דאיני מילך קעכ איני
 או בין ומלפט קבא מיני דפליבוריא קבית הננסית את כן תגרוס מחלוקת ואנני צני סוקא צלף
 דלפעס אחרת ימחו קני הנהן לאז לקנות למנה מי לאיני מילך קעכ הן נהן הן אוי הן ילר
 נדי שיהי מהי נקראים תביה ויאמרו הם נפ"ע לאי ולי אומרים הוא מנת סבנת ואין ב"י
 להקיל מצות כאלו קילראו פאום היקטו והלעיר לקילראו.

וכן הורני מ"ק ולי' ד' נהנים קעכ אחת ולונאית זה את זה ואמר מהם איני רולצה אלון
 לבונן עם מקירו ואמר טעם לדבריו ואמר דאיני מחיב אלנות דפיון דהם אינף באהבב
 הלענה אין סברא וקנון שלמתקו יחד לבכנת נהנים שהוא הקזות אום והם איני
 קלום זה עם זה. ונראה לי דאיני זה דברית לא טעם דהאי לחוביה קאי והוא
 לחוביה קאי דכ' אמר עולה מלון המוטל עליו כ"כ אמר יבא אלנות מלון קו
 מקירו ואיני תלויה זה קנה ואפ"י אמר איני לת נהנים כאזי אומת לניס # מק הם
 אונגרים ומה ק"ל דאלו אמר איני קובא נהנים מ"ה מלום הוא איני תלוים זה קנה ב
 הל"פ קובא אהם אומת נהנים א אמר יעלה כאל מוטל עליו ואפ"י א"ת דמ"ה
 נקראו אונגרים יחד מ"ה א"ל ק"ל כום דאפ"י מוצרים הנאה זה מנה מות
 אלנות מלון היחד דמלון אאו אהנות נתנו ואז דמי אלסה לנדכו הנאה זה מנה
 דאיני מלטרפין לנימון אפ"ל וא"ת דאיני מייב אלנות עם לונאן או איני מילך קבא
 לבונן עם לונאן הוכיח מ"ק אותו לאיני רולצה אלנות עם לונאן אמר יבא

לכוף מקירו ליחוק עמו הנלמדות נפיש אומר לו עזה אתה יתקן איולי ואולי אמוסל נ
 האידוק צומר אונך כולנה אבטל מצות ואעלה בך פשט טאלר מיטלי עלי ואו זיינע פס
 ואחז אום אתה עולה עמדי ואום ממין אתה אעלות עמדי מאי זיינע פסל אי ואו לא פנינך א
 מצות קלילי לטותך ופקי הסכרא נל דלא יטל אטפני אבטל מצותו בני זמנינו לא ציט
 או לא תקיים מצותיך קלילי לטנה מקורך מעל בני עולה פשט אמות ביזם לוב זינו עובד
 ממך נבי דלא עובר ממ מצוה עביד בך פשט וכאנה עבדי ליה אעל בך פשט מקורך אפי
 וכי ואולר לאות אל לני פנינים לבדיכ ולנעונס זה את זה
 ובהאמר אינו רוצה אעלות אצוים עם הלני ונימך טעם אצקכו
 וכיון לאינת קמוהבה וברצון יתד זינו סכרא ליתמברו יתד
 קברית לאום ואוהיה ורצון נכונה דטעם מה אפינת הוה ממך אום הוא לונא ל
 קו עבר אל לאו דלא מלנא אום אמיך ועתה קו אהוסיף חטאנו אבטל קלילי נק גט מצות
 קברית פנינים ואום באצקו דבר עבידה למוחך לנעונתו ממך באני ליתמל עמא
 לאין פכרנה תאיה בנתינים זואו בהקדה לאפי נבן כסע להווא לונא אל הקב
 כזווי אעלות וקברך דבאימא באכרפי ליהי מעיה בלם כזוכיה מלם דמיית
 הדיאלמי דנהן מעיה עביות ראוי אכרך מלום בהכרנה תאיה בהקדה
 דבנינך ולאו אום למייל בני ילכא ואני זכרנך ואני מאי זיינע
 אמנות קיה בלנאום הוא למע הקרנה מפניהם ואפי להווא לונא אונתם אע
 מקרך כרחמיך הווא ילכא וברך הלבות נק אמרי קילינא יצו אל נצוה
 יחי אצוני אעז וקכסאוו לא ימעד אביל לאותא נכ ילכא נליא הנליאום ממ
 ילכא יצו ע"ל כל מוצה ציל דמ"צ דשותפת מיניה דמך מי מקר מיט תיים
 הנה אמך קמות אמתפס אולפנא מפומי דמך האנה אמלה מסנין והוכיני
 ימי היל תהוון אל אונת נתינים ילא כולננס אעלות אצוים ויל אום אפי

נתק ממך לא
 מהי משה מיני
 אמאמי

זכורני פשט אמת אמר לי טול ספסל או לניכיל קוית לעמי
 דעמוד אונת אפני אכוו הקבל בקות הפוסת אלי פדי ליזמרו
 דאיו הבהניס פלופו אצוים וניקה השקפני היה טפת ומלי

מדינת הכנסת אמה צומצמת בחוק עד לייסודו קרבת ונהיגת וי אפי' בעתה היו יוצא
אחור אבות הכנסת מניב ולפי' מתחיל מוציגם וי הטעם שיוצאים לחוק זהו משום
כאמר אהם אעלות ואז היו צרכים לעלות מן אמור אהם ואפק יוצאים לחוק בעצב
ק' עני קאי קין עמוצבים ל' אאעגב נפק אכראי ומעמיה נפי' התחיל מוציגם נפול
איכנס אה' בעממיהן לא נפ' למיין עזק רחלו בעעבוביה לוק מיין עזרה ורבות
אפיל הפלט בלום מיין עזרה מעלמו אקל אים מומרים לו לעלות צריק לעלות
וצוחק הוא זה בעאי יאפיין מן ויכד מעלות הא התלאת ובעזרה וק' ומס
איהן מעלמו עזרה או למא יל' צוע' לאפק אמרו או לעלות ודי ליהו מלוג וז
טפ' מלאו אומרים או צוע' מלוג ועזרה נו' בעמ' נפ' דממיהן או אה'
מוכח לעלות בע' צוא' היה עזק בעלפיין מן ואמר אהם אקל אי אה'
או לעלות נהי דמ' מקיים המלוג מ' מיספר הוא צוא עבר ואת' דכ' הוא מ' היו
איכנס אמר התחיל קבנת ונהיגת או אמר אמר לקרא הל' ונהיגת ובעמ' רפ'
הקריב וכן מלאתי במרדני לא ל' למין דיכול איכנס אמר לקרא ונהיגת
למיין יכול אילא נקיו נמ' שהוא אקל חוק י' חזל מאקין ואמו ילא חוק אה' קבנת
הל' חלה עד אמר ליאמר המ' ונהיגת ואז ילוג אה' קלמ רכד יעק' לפיכ
וכ' מלמ' קאמ' דל' וכן הורינו מ' ולפ' יתוב עזרה אכונ' למעמ' י' א'
אדכ' קאי נו' אלכ קבילן במלות' ויעלה קאא קינה ונותנים טעם אבעכיהם ד
צבנתק קסמ' דימיז מיין עזק אפי' אים מומרים או לעלות דבתק אמרי'
לפ' קבים א' מיין מייה לעלות ונהי קינה לעלה ונ' דמיין כ' דנהי קא'
מ' מקיים מלות' עלה אים עזרה כ' בעמ' אלמ' קסמ' דקאמ' מיין עזק מ'
מיספר הוא צוא עבר מ' מלוג הוא צמייא עזרה מצא קאמ' מיין מייה לעלות וזכר
צאקיל קליים בעמ' מלוג עלה לפ' קאמ' מ' מקינת מיין עזרה

אחיוב אל מלך הא. ועוד יל אבונת בלימא דהא נהן לשאר נ"ע היום יולד מוסף וצורה נפ
הכל פסס אל ק"ו כו' דאי למחתי מסולת פולצה פה ומלפולץ נהג מורה גה דג
כהצ' קהל מיטו וכמה דונתן דזוט ארה פסס אמת היום שוב אינן עובר מל'
או ערה ומ"מ מברק תלמ ימינך כחברא יומא ומלמד נ"ג במיימוני בפני אמת מברק נ"ג
הי' פני המברק אמת מתול אברק מעצמו ושל' מקרא ~~אלה פתחיה~~ מה פתחיה כו'
ס"ו מצקאר מתול אברק מלמד דקוני אברכה למברק מקדו ואקאי אברכה כו'
אומר אק שיתחיל מעצמו אברק יכפך דהו קאמרינן א"מ ושל' מקרה וכו' אכן אינן יא
קאמרה דיל אדמות ואמר אדואת קאי אברכה יכפך ואמר אק דתולת מה לא יכפ
דבוא יכפך מתול מעצמו באז מקרא וא"מ מברק ואלוקי מברק א
קמה וכן מלמד א"מ מתול במיימוני נהי לית ליתין מקרא ארס מה כה
דבוא יכפך רק מיכפך ואליק ונ"ל היל לית או יותר אין מתחילת אברק ע
ארס של' תולה ואמר ונתיב וכן ארס ואמריס יכפך ובו מקרא ארס א
קמה על פסד ע"כ מלמד דמקרה מיכפך ואליק מברק ארס ארס י
והו מקרא ארס מה קמה ואז קאמר אי פ"ו הוא מקרא ארס ובה עוקים מה ה
וכן ארס מינה מלמד ארס דמקרה מיכפך ואליק ונ"ל ומקרה ידוים
בתקופים ומתחילת יכפך ושל' מקרא אמת מה ארה ע"כ אכן נ"ל מ"מ נהי
דעת במיימוני כמו לפתחתי דמק' דוקא מיכפך ואליק מ"מ נהי כהן אמר א
סקרא אומר פקלס הפי אלא של' מקרא או הפ"ו ד"ל יכפך מלמד אמת כו'
אקיי לית יל אילס דעת במיימוני דאי צפיק אפקחת מה כאלוה דסבב
דקרא אלניס ונתיב ה"ל פאלו זמיר ארס כהניס אמרו יכפך אברק אין צפיק
ארס יכפך רק מיכפך ואליק אכל נהי מד דאי קרא מתחילת כהניס אמה א
או מה באשונה כמו למר אמת.

לאומק יסגא אמרא מנוקי מעי מלה עו ג'ו. אשר ברשתך עז דברי הנהנים
 בזמן לאותם כולות אעלה אצותם כולותם חוק אלה קודם כל זה ואותם מנוקים
 אלה עד אחר הפנת בהנים. ואלפי דעתך היו כלאים אמור וליכנס מיני אחר לית
 ע"ז מוציית או אכל היותך אחר לקרא הלל פנתים ועמדת למעלות ~~על~~ מכדפי
 ה' למלון פק בלם ה' יעקב לפיכך לפיכך לימנכו אחר לקרא המון פנתים. דע לך
 קמכדפי בלן בסוף מנהי עמך ג' דבכי כ"כ נעקק אמל בסיועך זה לפני
 מוכא זינו מסייט למ במיני לימנכו אחר לקרא המון פנתים. אמנם במליכי כרה
 פסיקא נתב ומו הויא דיבולאמי דכ' מאעזי ופק אכרא ופי' מליכי הטעם דנפק
 כפי לא יאה ברה קלעה להמון קרא פנתים לאז היה עובר בעל
 נעלה נקורא פנתים מלמד לאחר לקרא פנתים אין קפי צא את הוא ברה
 נכאה אמלמא טעם אמה ובעי הנהנים לא אמור עד אחר הכנת פנתים
 דמאמרו ^{כפי ואז נאמרי} אומר היה פא פנה למינו עולה אצות עובר בק עלה כה אמר
 זוף מלגים למא קן גרטה אז קן חוצה הוא ולא פליע כאן לעולה לפנתים
 ונראה באע"ז דמקדל תמוצא דרה איירי פנה למינו עולה אפי' לפנתים
 פון דמייל תמוצא אקעם בהון בהכ' ונהקעם הפנתים סילסול בעצמיה
 איכנס פא לעה לפנתים מהכונים כפי לא יושבו צאיהם לון פנתים ופך
 אין עזאים ומכונים. אמנם אלה פנתים ונקקת אקדל דהא בקצומה תמוצא
 כל כהן למינו עולה בעקובה לוב אינו עולה היינו דוקא מעצמו אכל את
 אומכיתא אעלות עולה הווי איתא ע"כ מפנה הוכחות מדא דלוב זינו עולה
 נלמד דאינו עולה כל ואחד דפכי ק תמוצא אהא דכ"ה ומה ל' אמר ו' אפי'
 סליקו ומאי פכי ק דאמא אמרו אהם אעלות וסליקו ותו דפכי ק דפכי ק
 אהא בקצומה דסני דעקרי כלינו ופכי ק מהא דתון דל' אמר בקטמתו

כתב
 אהי
 מנוק

הלאו והוא לא יראה ומאז פכית בלמא קאמר דרלאו, שלימא או. ואלו פתבת
 בייא דימינא העולה אדופין לין יפול אברך זוקנו אין נראה בלא דמקאמר תלמוד
 אמר זוכי נקטינן אשנים קורא פהנים לאמר זוכי קורא מלום דעל דפתיה זמור אהם מלום
 בלאו זוימעה יחזי זואו ממה למין דוכלום אמור אהם זואו מעילי המלה בלא. והוא
 דסמך נמי בון דדכלין אמור אהם דזין עזקר זואו דדימכי אהן יחזי בלימא קאמר
 אהם אפק אין עזקר. וכאיתך זואו פתבת אינך אהובי דרלות הוא אברך
 נלית אהו לחייה אברך אית אק ראיה. והוא דמימון הוא דקאמר אהם היה הע
 המברך זמור מתחיל אברך מעלמו ורצית אהם דכל ברפה זוקנו תמיה אי אמר
 זוקנו קאזי איך יתן אמר ~~למכרנים זמורה~~ מתחיל מעלמו מה לייך תמיה וס
 בהרפה זמור קלאמה זוי קאזי זוקרות פהנים למכרנים זמורה קהפסק לייך אהם
 תמיה או סוף וקל. ועוד דוק מסיקא דהוא בקיא דמסיים זמור הם לעינים או יותר אין
 מתחיל אברך עז ליקרא אהם הלל פהנים והם עזנים. בברך מוכר אהם דמ
 אברך לא קאזי כק זוקרות פהנים וואו יא ברפת זוקנו וקל.
 זכורני ושאינו יפול אעמוד בסוב זמור קדולה היה יולק עז שמיעה לל אפינת שומ
 תמיה ועזמר עז אמר אמר מולית דכקל אהו פליכול אעמוד עזמר מתחיל יא
 זמור אמר זמור יהא למה פלאין זמורנים תמון אהו פליולק לתמיה אין עזמר
 אקדיל ופעהו מוסף היה יולק איתברך עז לכולה התון אפתוח האכין הקובל.
 זמור אמר תמנה בבב לא קהו גמ הוא אזי אמר תמנה בבב או מלום דקל דמין
 תמנה. ועזכני להקאון על פלק מקות הפנסת לנו אהו לא קהו יא
 המיה אעז לאמר למיעה קלם הפק מוהר מזוכר הולדו סל על הדב
 פלהקמורנים או היו כוללים אלק זא המיה זמור אהם הפאון ל אמר
 על קלא אין דיע קויטאל נאמן מה זמור כוללים אעזמר אעזמר.

זמן אהרבה תלכו להיות השליטה ומלמדי פניה בכבוד ותעני זמן
במדינה או לשמרתו אומרים על כל מאור בלתי מי להיא המכיס מת קמותו שנה
וכיני ויטה אלצ ימין בלומר תחילה וכן מלכותי קצת בס' קצ' וזו
וכאלעזר וויגין אהטות אלצ ימין וכו'.

עוד הורתי מו' אי אומרים תחילה קיום הנלווי במקום שמתן קנה
בגמריית והחוקה הוא מיד מיד וזוה מכה. ואין אהקווי כלי מילה
פליכה זקני התעלות יולד אפי קוצם המילה בדתם מלוב המילה ונוק
בתעלה דפוי אומר עליון ללכת וקבל נתום אחר התעלה המילה ונקי
נעלה בזוקא קנה מה לאו לייק נקי חוקה ואפי' למלמדי קצת קנה
פ' דזקני הנלווי אין פליכה זקני התעלה יולד דפוי יום המילה
יום הנלווי קומצ זוכו אמור דזוכרי במקומות שנהנים אהלות החוקה
הגמריית קוצם תעלות יולד כמו בכינוס למכניסין מתן וכלה בשמיות
הכיסה זנה מלוב חוקה אהם פמו לפתה במידעפי כל בתובות על
למקדימוי קצת חוקה אקובולין וזו כי הפנסת החוקה הוא למכני
אמת. קשמות קוצם ההכרה ע"כ אמת מלוב חוקה פ"ק אהא אפי' מו

בתב ה"ר פתח י"ד
שהוא עתה מחזיר

זוכו אמור אהלים דיל פלימת זוכים בתעלות יולד.
ואם בלומר תחילה קיום בשמיות פ"ק בשמיות קנה
כזוה דזוני אומר תחילה פזאלי אהמותו יום יום אהקנה כלי אמת
מילתא ומוצד דילי הוא ורזלי מע"פ דזוני. אומרים אמרלם מלוב למ
פסחים אפי' דזוני למיטת הפסח אהא אמת מלוב. נק אמת אי עמית
אינני אוי' שנהנים בריוס אפי' ביום ה' נעלים המתנים אהמת מכה
רלה פצו שוללו אומר והוא כמות ומתנה

עם זאת הוא חתך אב"ה לאו ביום ה' קוצים חתונה לאו וא"ה צומר ורוב
חום וחתונה וקרא החתן א"ת.

פלה מתקאל במקום לאו למ ס"ת בין בימינו בין בקבורה בין צומר
תחנה וכן ה' אלהי ישראל למע מימי כמו מהר אהרן פאומל זק"ל
זוהי כליל למ ספר תורה צומר תחנה וכן אלהי ישראל וצ"ע למ מימי
נבוכי צומר וכל זאת למך הולדו לא לבנו.

נפלא למ הלכות לאו מהר"ו וכל זאת מנהג שלוש אנשים בתחנה כי
החילוק נכחו ה"עם דבך נדלית מתחלה למ בו פ"עמים מקצת הקרה
בחוק קריי קטר צוקורא א"ת"י זה באיחלום המקום צורן כמו למ חבורה
קלנו הבתים השמל מלפ"ן ונדלוח מנו התיך פ"ד צול פלהלום ע"מ
המפתח דמלפ"ן א' שבפנים ובחוק ודבך קל הווא זה אמלוק במקום
וע"ת נלום תופים דא"פ' פ"ת פ"ת איכ"ו במקצת קהלות אטל מימי
מחיובי קנפ"ת אפ"ים צולו הפ"ל חלוק ח"ד א"ת"י זה מלצותי.

מלצותי במחזור אחר להעיה מה"כ"ו ז"ל בעל"ן אלבת ומלג יקרו ע"פ מפי
ומהר אונטרין ז"ל היעיה באותו מחזור וכ"ס פקודו ומלצותי בא"ת ק"ו ז"ל
נ"ו וכ"ס פקודו קלמים מא"ל ומ"ן אומר כן אלא ומלג יקרו ע"פ ולצותי אמ"ה
ס"ק מטכילט יצ"ו מה טעם לא יאומרים למ"ן אומר מולג יקרו ואמר מלג
דיקרו קנמטכילט ולו ומה לפתה צ"ח ומ"ן אומר כן סקר צ"ח אלבל
המתורבים הי"ל קל"ו פ"ה. וכן צומר הנ"ל מהר ישראל ז"ל וא"ו
וכן פ"ל מקום לפתוק וא"ו בעיה ואנחנו א"פ"ס גולתו בס"ע ואלו בעיני כ"ל.
הערתה ממ"ה"י להעתיק ממ"ה"ל שלמע"ן הנ"ל ז"ל צ"ח א"ת התמלא
קמ"ן אהתקאל ויצ"ו יפ"ל א"ת א"פ' ס"כ קדושה כ"ו לקבל האמת

היה ואל

קצוים אל כל התפילה. פסעם אחת היא ט בקבית הננסת ואחז כי מתקאל
יל ואלפי הכי אמר אל כל ליעמוד אבתקאל וכן מצמות בתשובת לזו מהכיל אל זל
בתה מהרס בתשובה ומיית אה בהרעות מימני ק"מ דכלאי אמר בו

לום רק לאוהי תורה אהובי לזו מופ יעדק יצו זלכי לאלותי
במה לראית קס"ח במעורר בלעננס אבות הננסת
או מחילה גבוה ז' קיומך ד' זמנות עכנס כאלון נולד
זמרון והקנות זלו הדיקרים דמלות קדולת תלמי
צריכים ואז מלות טמא זל דאל"כ מאי נ"מ קולמ
אחיק וננס כאל ז' אה הקנת שורה פי משנה
זמנס דע כי לאי פיכוס הי מסימקוים מכל סברי טב
וקצנת המסכת נעשים פי"ח ומלאת פי משנה
זלז מלות טומאות ~~טומאות~~ טומאות זול במעורר מטמא
אה דמת קבמה עוני המוקל צמיר ובכילי זול לקתוק
ודות לקתוק הקיות דלענין דמעורר זול הפלי זול
האדם דרלות זמח מן המעורר זול דבאזה זמח
ותקנת הקיות מאהלות זל לניהם טהורים האדם נה
זל אצנין ילוקת המעורר נמי חוקים בן דלוקי
זל קענין לילק ~~העורר~~ הניל זל זמו קאין המנוני
אפיכיל לק משנתך דזליל או מחילה גבוה נבי
למסיכ קיון אבין העם לזו יטמאו לפי שנין קכל
זמח זמח דמתקרה מאהלות זל זול אין קפיצא
בדיבורת אעל זמה לעניק רוחק ~~העורר~~ זוכר

אלו היה קורא בתורה הפכילה אז
הסברה שלמתקאל כיחודי וכן מצמות
קתלקן כסי נ"ח זול פדמותא מתלה
דאין קורין בתורה פחות מעלמה
קעליה אסת זל המעורר זול כל אלות
קפתה העומד במזרח זול במערב וכן
אכיצ מן המעורר: כק זוני ונה
אלות זל המעורר קפתה להואלי כק
קצרה במקומו בקבית הננסת ויכז זוני
מן המעורר קפתה האחר להואלי
דכק האורוה עז מקומי כזמכין
כננס לעזרה וכן קקצרה וילד
קזוכוה. ונהנין קניאולטט זול אין למ
כין נעפורה המתילה פי לאי יקרא
אי זל ורוק פעמים קורין מקנת כין
הקיון זל. וזמר למנהי לזמ זל זונה
קניאולטט זול הי הנהן הקורא זל
הצה ליקרא אומ כין כין זמח אסת
כ פתה במרבי המסכת מעלה

קיפ' הקורא זולו בלאזר מדינות זולאטייק
 ונהגין אומר נעמוד כהן אחר וכן הדין גמי
 ואמר הנהגין גלל לא נהגין אמרו כן נמו
 הלא גלל. ונכונין בלל או סגל זינו כולל
 לקבות עד לקרה או היתן נעמוד כ' בלאזר קה
 פתח' זולו קינו ה' קורא בן מה'כ ילרא
 ולמעני ה'טעם הוא יכיל אמרו על כבודו
 אכן קורין או הסתם בן אדם זולו קינו

היינו בלאזר גיפו לא אדם בלאזר יושג ומתקלט
 בדינותו במספרתא עירוקין ונכנס כאלון וילעז אה
 היינו מלום דאין המחילה מנחת עד הפתח ונמז
 בלאזר מן הפתח עד המחילה או ה' בקר מפסיק
 קינו אהין בעם ויטמאו וכן נכנס כאלון לעדי
 זין אדם למ עד הנקד נוק המחילה וילעז אמרו
 ומי מהזוי טעמא וכו' זה דקדקת מפ' כ' מסימטק
 ומלוקה אמר' בעק' יללו ק' מה'כ מייטאין גלל

זינים נכונים אמרו על כבודו או אנים כוללים אמרו וכן קורין זינים בן מה'כ ילרא
 בלאזר מן זינו כולל אכר' קרית בתורה עד לקרא או ה' הסגל יעמוד כ' בלאזר כ'כ
 פתח' וכן מלכות קצו' קמ' וכו' ואין כלאי פק לקבות עד שיאמרו או קרא נהגו שופי
 גלל גלל קורא אהזין וכו'. ונכונין בלאזרין או אהזת אה'טעם למ עד לבא אמר נכ
 זינים ונהגין כן במדינתן. מי לאין ילעז לקבות קסת הנמ' אה' קא
 נהגות אסור או אהזת אה'טעם וכן מלכות קצו' בסמ' קמ' נכו
 בלאזר מי לאין ילעז לקבות זינו כלאוי לקרא וכו'. ונכונין דהוי ילג בלאזר קיזות ה'טעם
 בלאזר או לעד בעמיל' זולו אמ' עמ' אה'טעם לאין יכיל נעמוד בטוב בלאזר ה'טעם
 תוכה או בלאזר אה'טעם הקורל. ואמר בה' לכה ק' אומר הקורא הנתינות ה'טעם
 מעל'ת ה'טעם זולו בלאזר מעה'כ ה'טעם בלאזר אומר הנתינות
 ה'טעם זולו אה'טעם. ופ'טעם זינים מסב בספ' תורה תורה זינים זולו קרא
 אה'טעם סכר' כיון להתי' בה' ה'טעם בו אה'טעם סיכר' זולו למעתי מלמ' דמה'כ
 וכו' גלל דמפסיק באה'טעם ה'טעם וכו' ספ' תורה זינים זולו באה'טעם וסיים בה' זולו
 באה'טעם זינים זולו ה'טעם.

בני ישראל ^{קדושה} אלו בני ארמונו הנגזר הזה במה ה' יולד סוכה יצו

וראותו מתבאר אצל פתח או מלאו ואלו יקח באותו זמן כל מה שיש לו
לא לפניה הארבע ארבעה ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
דקדוקה בתורה וכן אני ויהי אחריו

אומר יום סוכה יצו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אני יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו
אמר יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו ויהיה יום טוב לאלו

בלשון ארמית ולאח אומר אלונק אקנות או דרעס. ועכונני בלכזה בעל בית
 אומר ליל או קלמ מחיה והוא הולך יומם ואילה אומר מאון ותמיד מתלבתו זא העל
 ומלשו ומתנו אוןו ביזמניה ואמר העיון על אונק מלכית בדרכיך הלא אומר וילי א
 גוואט הייק ווסדן גל אילט זיין וואנדד אפ' (לא) מכחית נבזאית לזינים פאזדס כזאויס
 אפולר פי מתנה היזא מאת בלמ ג'ל פמו לעומר העזל והכבוד אפניק ומתה מלכ
 ועכונני פסם אמת אקח העיון ג'ל ענה מן בעי החוק לאו ומכרת זונת אנני אמר
 גנמ אהעיון ג'ל עצים בענה נכ' לוני וכזה בעי לאני הואק קאמנה עמו
 ופסם אמת ולהקוא אי עצים אומר אי ליל או לוננו להווא נכ' עגל ואניי אום
 או זאזא אמת אוקב תקלע אסייעני ואמכתי בן ואמר העי אק עמו אא הל
 והוא חלה אומר זא הלעט לבאיתני או סק אצות וליכמה הספ' לאו
 כ' המע' קנזולסט ורצונן הכי אא הלעט לשמו פלמ בע' הכי הכי
 ואמר להוא יוצע להלעט זיני מניר אמתו וקמ בע' הכי העליר ומענה יכ
 נכתב אק הע' הכי העליר הספ' ופ' ג' כזה אצות קלבו להווא א' ל
 או זבה מ' אמתה ע' איתן אי דבכ מוסע אצות מזמנים וספ' חיתו בדכתי
 זא הע' ג'ל ואמר אי זא הע' זיין אק כוח ג'ה ומאמר אכ' הכי לאין אמתה
 הע' חיתים כזאו. ועכונני פסם אמת אומר ע' הלעט להיה אטכר
 ע' הנייר והוא הלטר אפני דיניכס והע' כ' מופיחיס להלטר
 מעניץ מלום להיה הנייר עזרה אמת פמו לה' הכי הכי יל
 אסימן אמכיר בו אונה אומן לעלה ואומן עזרה להיה הנייר א' אטכר חיתו
 פמן הלטר פי המזמנים מן בע' זיני זמן פמו זמן מן הלטר.
 פ' אמת אומר אי רציתי איטו מ' ליל או בכזא א' הפ' אפ' היה יל
 הייס מן הכי א' הפ' א' הפ' סומס הכי מלום דה'

אסורם היה יחד טפה אחת ובהפסיק ואמר לכה טיפה אחת ונעך קי הרעון זלזל
 אמה לאו תטא יבק מלי שאני נוטא ופי חסדי אמה מל בקוורכיב דמשה ואמר הרעון זל
 כתבו הפוסקים בזוואו טכירות אפי' היינו ארבעו זניסוכ במקומו בעתא ובהוא אמת
 אחר ארבעו היותך בזוואו ענין ינוא אש לאפוא עמהים אשפי' לרעותו אמשוכ ומת' לאתה
 צריק איטא משה הכלי ואמרתו לו קה הכלי ניקה בניס משקה ואמר אי מנו
 יבדת ואמרתו אי לזנתו זה הכלי קתוק כל אחרית מאיזה מוסר ונפסו המוסר
 אטיב ואמר אי כתב במספת נדה קפכק קמו סימן ה' לזכא אומר נופף אונני הקדיה
 ומליף עניה מוסר וכו' עיין למ' והלכה נדה כי במקל הנטיות יביס ואחד מה לוח
 הברזה טיפין טיפין זה אינו נקבא לכה כל וקט אינו נכאה הלכה ואמרתו לו
 אלו יבדתו הטעמים האלו וקט אפי' אומרים אמרים אלו יבדו אותם ונכוכני לתשובה

חספיק או כמדימה אי ממ' היה מתן הכלי אומר הזמן
 מותך איטא מלי אנטיות יביס אפי' צריק פיל אית ניקה במוצא מלקה מוסר
 דבתי הוואנים אמה המקל וההיזו כזו' ממלכה במספת יביס קמו סימן
 מים אנעלה בהם מאופיה פסולין אנטיות יביס כהן לנקיב בו היין או
 הדיח בו לניס אובל הדיח בהן כלים מוצחין אונניות מדלים ולחיים עיין
 בזוירה וכן מוצותי באח' בס' קט' וכן ומצא בסוף הלכות נטיות יביס החתם
 והתקדמת וזו הדי' פסק שאמר איטא יביו אופליה מוסר שמענין בהן יי
 לנג נעלה בהן מאפה . פ' עס אמת מתבתי באצבע אלף ונכפתי
 ע'או בנג ואמר אי פלגולה איטא יביק טול יבק שאז במקום ההנה וכן
 מוצותי באח' בס' קט' וכן ומצא בסוף הלכות נטיות נטיות וזהו מה שקדלים
~~וזהו מה שקדלים~~
~~וזהו מה שקדלים~~
 וזהו מה שקדלים וזהו מה שקדלים וזהו מה שקדלים וזהו מה שקדלים
 היב שאז במקום בטייה וכו' עיין למ'.

פסע אמת אמת אי לפוק כביעית מית הפעם אמת אי אמת יב לניק
כה קנה וכן מצאתי קצת בסתם קנה ונא או שלק כביעית אמת אי היב
נו. הפיק עולין פסין בדיבור מוטב לאמות מיתת עילמי ונא אעבור על דמי
חבידי ואע"ג דאמרי הפ"ק ד' בקריית פטוריים במחנה מדי מחולות יבית ונ"ל
במקום סנה ממנוכר על עילמו ביה. ומי לבעיה יבנו אמלה עד גופי
כביעית הפעם אמת אי יבדו וכן על כלי יבנו טפחות. ולכיק האלה להם
הטבעות מידה קלעת נטלות יבית. ובלבד אכיל ונטל יבנו כמולמתי
כמי לפי אלה אכל אכל פלאות כק פכיות ונטל כ מעט פעם אמת היבדו
אפסל מביכותה וכן מצאתי בסתם במצוה ציון נא והניטל יבנו לפיכיות היב
מגסי הרוח וכו' ונ"ל שכל כמול שנטל יבנו כמול אפסל איתא יבנו דכיק נקיה
אחיל ולע"ג ע"ל וכוונתו כל פעם לכולה אביק בדיכ אמת ונטל מעט מית
לפי אלה גבי פכיות. ואמב לאון דכיק נטלות יבית אמה ללכיק כק כוכב
מיני מונות. וכוונתו פלאין אלו חנוך וכו' אמת מית או אכיל פכיות
יב אמאלו על הטון עד לביק והפרי היב ימיו אכל ולבד מקות הפכוד ואין אכל
וכו' אעלות קרבה אולכ ילכ עלה יבדו אמת אפניו ויבדו אמת לאחיל והו יבדו
במקור. ובלו לבת היב ונטל יבנו תמלה ואלמו אחילו נאמכיה כ
ה כחוריים וכוונתו לאון סבכ קטילה אכלו וכן בחול היב ונטל יבנו תמ
ואמ"כ כ"ב ולא מל על הפסק בין נטלה אהמיליו וכן מצאתי קצת בסתם
י"ד נא ר' יואל הווי פתג לאון אמול על הפסק. ובלבד מיתק מן פלמ
אעלות המוליוו לביק אמתק מית ונטל הפקטן היבדו שפנדיל אורה עם
היקטן ופאונקמא ד' מאור וכו' יבדו אע"ל וה' המילי ע"ל וכן מצאתי קצת
בסתם קצת ונ"ל ולכיק אמתק מעט לאום נאמז קרביטה שינאה אורי הפכ עמו.

כאילו באתה ושלם את אמת של ארץ לא נע ארץ פת קובץ מקרבית
אל האמת ולא אל החקיקות אכן וכל וזוין מסקין בחקיקות מן האמת אכן
שלם את אמת של שמוך של אמת של אכן לא נע מסקין אמת של מן האמת
ומהכין אל העל. חקיקות של משה דברי חקיקות של אמת של אמת של אמת
ודין וזוין אוקרי לעורין. אמת של אמת וכו' חקיקות פכוסה זיך אצל אבי
המולצו אמת טוב אפניו קד מחוקר לכהא הפת לעדא זוו טנה יתח לפיך
הפכוסה מן האמת ודי לכהא ככ לא אכרע המולצו כמה הדי בנימין בן
משה נשפויך
או קיזכות יפה דעתך אמת כווא הענין זה קלני דאוסקיות
הדבוקים יחד לנאפים ונדקקות כמנוכ נק. אומק מן הזותת ובהני
עצומת אמת ככה וצווי טוב יתח אכפכיה החתפה מן האמת
כדי שתהא נראות אמת חמה לניחול כהו קה כדי לתפא נכא
נדולה בקיימאן אמת קטנה אענין ככה מפתח וצוויים.
אלות המולצו אמת ארץ פחות מניית שלכזה אפני אמת מני
אמת נמוך וכן מצוותי היות כסימ קעה נלו ופת נמוך ארץ פחות מניית
מברכין אלו המולצו אלו לאמכא אין מברכין כח' בניית אלו אלו
וכן נמצא קמה'ם. והיה נורה אהטי אמת שלכזה אכר המולצו אלו
אמת ארץ אלו אמת אכן וכל וזומכ מה שמקווא אמת אל האמת כדי לא יתק
האל קמה שמעין הין נטלה אפניו וכן נמנו התגס פנית קרפי
אלה שזכאו ומלום פסקרא באעל נכח אהטי אמת שלכזה אכר כ
אל אמת ארץ אלו אמת אכן וכל זותי זותי אמת אלו אלו
קלני האמת וכן מצוותי היות כסימ קעה נלו זוו אמת נמנו אלו
צדיק אה'ם

וזוהי ללפיק אהיק א פלטיצו הכנת במולכי וכן מליוני
 קצות הס' קע"ה וזו וכו' דברי שלמות דברי אה"י אמר הלאו המים זוו"ה
 בשמן לחם נעמד היוצא ע"ל. ועיניך ושלחך האלו פונים לקבוצו אמר כל
 אכילת נעם קיסרתי מליוני בהכנות מהכנת וזו ואותי פלטיצו וכו' מליוני
 מיינין במורה וכו'. ועיניך פלטיצו זמנת אה"י כמ"ל לקובין ~~מליוני~~ מליוני
 והוליק אי חמבה מן הכיחון אה"י והיינו מתניכא אה"י מן הכיחון מליוני מליוני
 בניאולסט וכן היה הדבר מלוב וזמנת אי קח וזמנת כי כן נמלא נמוך כל הכוונה
 לזוהי דבר ליל היו קיחוי לקובין ~~מליוני~~ מליוני קלה אליוניט ולמלוי כי כן
 ואיקח וזוהי. מליוני קצות הסימן קצות וזו ואוסקניו כללוא דמיליוני כל דמיליוני קינה ב
 וזוהי היה קינה וזו פריק אימך או"י"י פלטיצו או פלטיצו דמיליוני וכן אי דבר מועד
 כמ"ל דמיליוני זוו מאור שנתלה מליוני לקובין זוו ערבכ זוו אהטוויט לקובין
 מליוני ומליוני קינה פלטיצו וכן אי מליוני זוו פלטיצו מליוני מליוני פלטיצו
 בניאולסט פלטיצו זוו קיסר כקיסר זבוב הנגי והזוו קינה קיסר חלק ערבכ זוו
 הנגי (ב) ומ"ל אנת דבר מועד מליוני לאה בני ביתם ופלטיצו אוה
 פלטיצו וכן מלובת זמן עמליוני. ועיניך לאה נא ~~מליוני~~ מליוני דמיליוני ופלטיצו
 אה"י זולת דמיליוני הילכה דעה פמה הלם פלטיצו ז"ל היה כמ"ל אה"י
 ידיו קינה קיסר זע"ה והליק אה"י אי ופלטיצו בפ"י ורמיו פמה ויל מתמנין
 בדבר אה"י פלטיצו קיסר זע"ה אי ופלטיצו זע"ה פלטיצו אה"י פלטיצו
 חקיקה דמיליוני פלטיצו בקערה מותך אה"י פלטיצו חקיקה אי פלטיצו אה"י
 ולוה פלטיצו הלך זוא אי ופלטיצו פלטיצו פלטיצו ופלטיצו או איק מתמנין
 ה"ל פלטיצו אה"י דמיליוני והליק פלטיצו מיליוני ופלטיצו פלטיצו אה"י
 ה"ל פלטיצו אה"י פלטיצו פלטיצו פלטיצו פלטיצו פלטיצו פלטיצו

פני השר עליו. אולי היקף צפונה ובה מבין מיליון נכונות אכילת
 ימים בון דבר אהרן ואלה של מלוא שנתו למן זית אדנים וליהלם.
 שלש מעבדות הנה מחמק בלען הנוצה לאוונזא עפוכי לזמר להכיר
 קלה אנקוב הלויים. ופוכי לאו כלה אפרו אום דבל האז לעצמם
 האז נטלות פנים זכה ולעצמם שנת האום דבל עם האום זוכ
 האז נטלות ימים. ובה פשוט כבון מלה בר מנימן על קין אב
 בל בהמה בין בל עוף ובה ממנין ו לעות בין סעודה אסעודה
 פלוצה אפרו אה"כ גבונה זכה זון להקפיד על הקטנות אים זוכו
 בשמיות בלר ובלצה כים גבונה אה"כ לאו אפו וליעוד של לעות
 וגם און מורה אומרים לאונת מבקקים במעליכם אהו אהו היי
 מורה מנד לפיה בר מצוה וכן מצותי הא"ה קדו"ו א"ה עד שיהא שלי
 סעודת הקורבן עד זמן סעודת עבה וכן הי"ד הסימן ז.
 ואז מל אום אפר בלר זוכ גבונה בסעודה אום אהו היי מדיח יבין ובה
 ומלם אולקסו לתוק פיו נבי אהבים יפה ואה"כ עולה קנות אפיו.
 יעד לעולם וצרכים מחמת שאונת דוכנים כל צרכיהם הנה
 ונמנן עלוהם מים מהכפין עליו לפעל נפיה בדברו אה"כ התי
 הסעודה עלום בצלוחי מסו פק עם מהכפין עליו לנה או ה"ה ומפום
 עשין לנה אהו פת און פיו כ צוותי מלום אה"כ מהכפין לנה
 וכן מלום הא"ה הסי' כ"ע ז"ל לעכ יין שנתנים עליהם מום או מבין
 לעכ יין שנתן בהם מום מהכפין עליהם לנה אהו נותן בהם מום
 לעכ מהכפין נתי לנה. פלפי מהכפין הלסת מעולה ה"ה ומן או פו
 לעות ואמר נשמה כולתו לעות מהכפין ה"ה וכן מצותי הא"ה

פלא באזכרה ה' לבינה אזי אבדת כב לשון ואף כי קיימא אן באבא כו
 צדק לשון באזכרה מתוק כק נל אפכיע כיון קצת כמותו
 וצדקו לא נא מוט שחמוניט ב' בלשן כק אבד' ל' לומר א' פסח כ'ו אפנה טעם קס' צדק
 פסח אקמ' ולעלה קבול בלתי אזו קיט באולה אזי קיט פלא' צ' וסות אמת אמרם על
 נא קוד ימוון והלני נעמ קצ' ימוון ובלאילי קצ' למזאו א' כ'ס ובהקודה נעמ א' ב'
 ה' כ'ס למכר יעלו ונא ז' ה' כ'סות מלום עיטור ז'בא באילי פסח אזי אס'ו
 אילית נא כק כ'ס אמת. וצדקו לממלו' פ' אמת מ'כ' אנוניק' ע' ג' א' א'ני
 הקיין ז' צ' א'הקודה הכ'ס' קון ה'כ' כ'סות אמר' ה' פ' יע'ו' וז'ו מוק' א'כ'סות
 ע'כ'ו' אזו א'צ'דין. וצדקו לממ' באילי אמת לליק' אמת קב'ס'
 זמירות ע' הלומ' קוד'ט א'כ' פ'לבי' וצ'די א'פ'ו' ע' הלומ' כ'כ' כ'ס'
 א'ה'ט'ו' נ'ל'ק' א'ות'ת' מ'ז'ו' י'ן בא' א'י'ת' ע'ל'ת'ת' א'מ'ר' ה'י'כ' מ'ת'ק'י' ה'כ'ס'
 ה'ז'מ'ל'ע' מ'ע'ט' ו'ה'ע'מ'י'ז' ע'ל' ה'לומ' ו'פ'ל'סי'ת' ה'ז'מ'ירות' ט'ע'ס' מ'כ'ס' ה'א'מ'ל'ע' ו'
 ה'י'ו'ל'ק'ו'ט' ע'ל' ל'ול'מו' ו'נ'מ'ק' מ'א'ות' כ'סות' א'מ'ז' אז' ל' א'ב'ח'ו'כ'י'ת' א'פ'ט'ע'י'ת' א'ת'
 ז'א'ב' ו'א'ת'ב' נ'מ'ק' א'ת' א'מ'ז' מ'ן ה'ק'מ'ו'כ'י'ת' מ'ת'נ'ב' פ'ל'ב'י'ד'ב' ו'ה'ל'מ'י'ת' ה'
 ז'ה'י' ע'ל' ה'לומ' ז'א'ו' ב'א'ן. ל'ת'ת' ו'נ'מ'ק' א'ב'ח'ו'כ'י'ת' כ'ס' א'מ'ז' אז' ל' ו'כ'ן ע'ל'ה' ה'
 ט'ו' ה'ל'מ'י'ת' ו'א'מ'ר' כ'ק' ז'מ'ר' ל'ו' א'ע'ל' ה'ל'מ'י'ת' מ'ת'נ'ב' מ'ז'ו' ה'פ'ט' א'ת'
 נ'מ'ק' נ'ל'מ' או' י'י'ן ה'י'ט' מ'ן ה'ב'ע'ל'י' ה'מ'ט' א'ב'ח'ן ל'פ'ק' א'ז'ו'ת' כ'ס' מ'ז'
 כ'ס' א'מ'ז' אז' י'ו'ת'ק'. ו'ב'א'ן ל'ת' א'מ'ר' ל' מ'ק'ל' ש'כ'י'ע'י' ו'מ'ה' י'ב'י'ד'ו'ת' מ'ו'ת'ק'
 ו'ל'פ'ע'מ'ו'ת' מ'ה' י'פ'י'ת' ו'ל'פ'ע'מ'י'ת' ז'מ'ר' ז'מ'ר' ה'ל'מ'י'ת' ה'ע'ת'י'ע' ל'א' י'ו'ת' כ'ס'
 מ'ז'ו' ז'כ'ר' י'ש'ע'ת'י' ה'מ'ו'פ'ה' ו'ב'ל'ת' ל'מ'י'ת' ק'רו'ק' א'ב'ח'י' י'ו'ת' י'ו'ת' ו'ב'רו'ק' א'
 ז'א'ב' ע'ל'ו'ן ו'י'ו'ת' ז'ה' מ'כ'ו'ת' ו'ל'פ'ע'מ'י'ת' ז'מ'ר' ז'מ'ר' מ'ע'ת'י'ע' ל'א' י'ו'ת' כ'ס'
 ע'מ'ט' א'כ'פ' נ'מ' ו'ב'מ'ז'ע'י' ל'ת' א'מ'ר' מ'ז'ל' ל'ל'ו'ת' ו'א'ת'ק' א'ז'י' מ'ל' ק'י'א'י' א'ו'ת'י'ת'.

העולם פלו הטוב הוא והמסד נכבד ונכבד ונכבד ונכבד ונכבד ונכבד
 לעולם חסדו והטוב הנבדל ממנו אז מסד לנו ואז נחמד לנו מנין בעבור שמו הנבדל
 כי הוא זן ומפניו אכל ומטוב אכל ומכין מנון אכל בביאתו אלך בכא באי
 צות הכל נעשה אכל ב' אלהיון על לבנות לאבותינו אכלן ממנה טובה ונכבד
 על שהוצאתנו ^{ב' אלהיון} מארץ מצרים ופציתנו מקנות עבדים ועל הכינתן לתת
 בקרבנו ועל תורתך שמתתנו ועל מקורך שפציתנו ועל מים חיים
 שמונתנו ועל אלה ומון לשותה זן ומפניו אנוני ממנו הכל יאמר
 עתה וכל אשר ועל הכל ב' אלהיון אנוני מנבים אכל ומפניו
 יתברך אלקי ה' ח' ממנו אשר ועל כבודו ואכלן ולקחת ונכבד
 צות ב' אלהיון על הכותב הטובה אלך נח אכל באי על הכותב ועל
 חסד ב' אלהיון על ישראל עמית ועל ירושלים עירך ועל ציון גלותנו
 ועל חרותנו ביום צדק מלכות ועל הבית הנבדל והקדוש ששם
 אכל אלהיון אבותי רעים ואלו פנינו וכל אלהיון ^{אבותינו} אלהיון
 מכל צדקותינו ואז תצדקנו ב' אלהיון לא אידי חמתה הטוב נכבד ואז
 בהוצאתנו פיו צדק המאה הכתובה הקדושה והפומה ואז נכבד
 נפלא אשר ועל. ותקנה ירושלים עיר הקדש ממנה במהרה קומוני
 באי בונה ירושלים אמן קצוי אמה הוא צופניו מאפניו אדיכנו כובדנו
 קדושת קדש יעקב רועינו כושה שללא כמאק הטוב והמטוב אכל
 שכל יום ויום הוא מטוב הטוב ייטוב לנו גמאלו הוא גמאלו ובואנו
 העצמו אשר לחן ואחסד וארמנות ואכנו ^{שלה} והצלמה אישעה וארמנות
 ואפלה ארמנות ארמנות ואלות וכל טוב. זה הסדר העולה כעת יד
 הענין. היל גלותנו מה"כ אישפאין ג' צל אכל מטוב והאזה אכל

וזכרון קלודיה נוס לא ברירה העצמו הנה מדיו הכנס בקרית הידו והיה זוכה המ
 אמרה לפיה כפי שיהיו צדוקי הכנס ממנו ולא יעלה לומר לטיקה ממנו
 אפסמים הוא עד נחת והיה מכוון אפסמים לא יקני דמיו במיני כמת הלוחין
 כמדומה או טעמו לאו יקני המיני על הפיכוכין לחס. פסם זמור מלכת אנה
 על אהבו ואז נלך אמת אמר לשמור כפי הצדק איומן כיון לא אבד פתי וכן
 מצאתי בזה קסו כ"ה זאה לתי איתו מצאתי עד לזמור כיון דגן ע"ל.
 כסמ אמת זוכה עמו ^{זמור} ^{אומנים} ^{היילט} אפי תמו ופיב מצאתי עמו איומן ^{היילט} ^{היילט} ^{היילט}
 לפיתבו היתספיות. מנה אעלכה ביה מצאתי עמו ע"ה לתי וקצי
 אמת לא היה או יין על הלוחין ונתן אמר אציל עמו אפסמין אמר
 פ"כיקין וכן מצאתי בזה הסימן כ"ה ז"ל יאפי זכ"ה דגן לתי יכין
 פלימן אומר לשמור אצרוץ: זמור כולו אמת אצרוץ זמור ביהן יעלה ביה
 מסין לתי וכן מצאתי בזה הסימן כ"ה ז"ל זמור במלכותי ופסם אמרתי
 בקרית המון לא אלו והלוחין דאז זמור אמר לא יאק אצרוץ יעלה ביה
 לתי אחר ביה המון זמור הטוב לבני ימון זמור בכרית המון יילתב עד
 פסם אמת מכוון לא ביה המון ויעלה אמר ביה מדין לתי.
 פסם אמת ביה עמו כ"ה ז"ל אונשים ואז כרית אמן עמנו מ"ה לתי ז"ל
 א"י וכן מצאתי בזה הסימן כ"ה ז"ל וה"מ מכוונת ז"ל פלוג על דבריו ופסם
 מצאתי. ונשים זונות זונות בכרית למתת בהלוחין בקרית המון.
 וזונו כרית ליפסיקו או לניח האופנים פסם והנה מבק במודי ואז כרית אמת
 זמן מודט וכן מצאתי בזה הסימן כ"ה ז"ל וזמן לניח מפיסיק אמת ע"ל.
 ואז זמן אבק אפס מלשם בזמכיון ב"ה פנוד והלוחין כ"ה לתי ילוד
 אכיל ^{אין} אמתנות לתי לתי כ"ה לתי ילוד אבק בכרית המון אמת לתי

אהרן הכהן אשר היה בן שלמה נתן ארבע מאות מלואים באומכין אשר נתן
 הכהן והאמנים כי היו דומים ופליין הכהן. והוא מקריק בעצמו וכן
 מצוות הזאת בסיומן לא המתינה ידיו מקריק נתן ואם היה כולו אמתי אז הכהן
 והכריק בעצמו כלואי. והצומצ צונוי לזריק ארבעתין אלנים יומי מן הכהן בש
 כדומין. ופלהי מקסיק או צומצ צונוי לזריק ארבעתין אלנים יומי מן הכהן בש
 יום יום. והמקסיקיות צונוי לזריק ארבעתין אלנים יומי מן הכהן בש
 יום יום. ופתק בספקו לזריק ארבעתין יומי מן הכהן בש יום יום. וההיות כזויה
 מסוף מסכת יומא קמי דתניא בכי לבינה לזריק ארבעתין יומי מן הכהן בש
 יום יום. ואז יאק עכומ ארבעתין הלל לזריק ארבעתין יומי מן הכהן בש
 יום יום. והיה ממין בבית הנני לזריק ארבעתין יומי מן הכהן בש יום יום.
 והיה מקריק הרחמן יקרין וכו' ואמר מקריק הוא יקרין אהרן בעל הקנות הזה
 ארבעתין לקנות און לא כיון לזריק ארבעתין יומי מן הכהן בש יום יום.
 הוא מקריק ארבעתין יומי מן הכהן בש יום יום. והכחמן זומ צונוי מקריק הוא
 מקריק הכהן הרחמן. וזכורני שלא היה יפה אהרן היה הכהן הרחמן אמר אהרן
 שאכלו לני קנות [כחמן] באולם אמר היה מקריק על גולמות שאכלו ~~אכלו~~ ואמר
 אמן. ופנינו ולהיה רח היה מקריק הכחמן יומי מן הכהן בש יום יום. וההיות
 והכריק קודם הדם הרחמן יכפול. וההיות כסובין לקניין
 אונקריק מקריק קר"ה וכן מצאתי קר"ה בלש סגור בקריקיות מה"ש וכן קר"ה
 מלה. ואמר שקריקו הדומם כמו התוספות מקריק קר"ה על מותי ולשמימי
 אפניו הכרות מה"ש וכן מצאתי קר"ה בסיומן רח נתן צומצ רח מותי הידי
 בסנה ופילא בהן מקריקין עליהם קר"ה ע"ל. ואלושכר אנדלה מתקנות
 יומי בא"ז או אנדלה מאומניות ומן הפכי יומי מקריק להן והיה כדבר

כן מצאתי בא"ת כסיון כ"ט וזו שאני רכיתם להאריך לכם ומהו קונת של
 כ"פ' באי סיון ופנין פני פסא בחקיק אמיתא אמתוכיל וכן מצאתי בא"ת כ
 פ"ח וזו הלוגה אמת אצמאן מברק דלנו גברל ואמתוכיו בוכא ופ' שומ"ג
 ופ' עט אמת קונת ד' מיני צוקיזו בדב"ת וינכ' דב' אלאו אמת לפוכיט עור
 למותם דא"ז נקאוכ' אונק' וינכ' וינכ' ולקדים מנוחיס ולאוקיאו מה מבי
 דלייהו ואמר לנ"ה כק אפ' אמת עולה בהפ"ה על השקדים
 וזית אמת מסופק בהרפה כאלונה עולה לנ"ה וכן מצאתי בא"ת כסיון כ"ז וזו
 נדל הכ' אמת אמר לנ"ה ילא וכו' ומצאתי ד' בהרפות מהרס* ואמר בהרפות
 מדין ת' ולמחן בתורה ונכרפ' בקדושה ובהטהרה ונ' אמת טוב ונ' א
 כן מצאתי בסמ"ח באצוה אברק על הלוחן. ונכרפ' ונכרפ' אלא
 אומר מעין חתומה סמוק לחתומה בהרפה מדין ת' פאו למה א"ת
 כ"ז וזו וא"ז לא היה ~~מדין~~ אומר ונ"ה ע"ז. ונכרפ' אמת ד' א
 בהרפה מדין ת' על הארץ וזו הפינות וכן פינל ה"ל אלא אמרן בהרפ
 כן פתחו הרפות מהרס* ואין ונכרפ' אמת מדין המאורע בהרפ
 מדין א"ת כע"ז זכרון לאורה ביום פאון. תוספות סוף פ"ב בעלז מדי
 וזו הפ' היפא דמקאן אמת הלועזכ פות או פבוצה או שמי ספינקא
 עולם הכרפה על הספינקות וכן מצאתי בא"ת כסיון כ"ו וזו נאמן טוב אינה
 אמת אלא אוקמות מכנות או פבוצות כ"ז לזו אמת ספינקא ע"ז
 מישאל מה מוקנת ולמה יין והיה מסופק אמת למה אינך אין אמת בהרפ
 מדין ת' על הנקן וזו פני הע"ז אמת' אמת בלזו ה"ל אמת
 הפ' מה מדין אפואו עמו על הנקן וזו פני הנקן וזו מדין ירמיה אמת
 וזו אפי' אמת בהרפה אמורה ולמה אזי לאו ע"ז ~~ה"ל~~ כרפה אמורה

וכן על הזמר מלהוא גבול כקול האזן וכו' ק"ו בא"א ערונו.

הגה ואלו הנקלה הוה נראה ב"ך ס"ך זה (הגורסא) הג' ~~בב"ד~~ ^{בה רבות}
מה"מ לזוק על הכניס על הצוקרא כתב בה"ג ק"ה ע"ד יצחקי לאור ליל אביב על הצוקרא =
** כחיל הרבות מה"מ וכן על הצוקרא אכ"ה הציוא ענינים ולאור קניות
האינן מלום ביל חילוף בהם בין זמר אכ"ה מה לזון כן האר קניות וכן מוכח
בסמוך גבו ולאור האולנות
(לאמתי אקרא ברבות מה"מ למדתי לאור מחמת אקרא או התאמומות על בתות כ'
זמר קידול נקראתתי.

לפון בת יגונק פי אחר כרכת היגון.
כ' זה אור או לאין מה"מ אינון או ז"ל. ערונוים בא"א קלאן, חבוליס קלאן, גרנינות
קילין אינרסיק הי"ד ק"ה טרילין וגבאי לין יוניס היתבין פי מתיבו ז"ל.
** מלוד ויתק דברו לא הצאן ז"ל אור אור קיחה לא זנה אינר לסיק אביק מדין

הגה א"ג אביבא לזוק הוולוציא וכו' ע"ד אלא יקרוס אחרת ואור קרוק לכ"א פי מלום
אמר קל"כ כיון אלאב אין לרוק אחור אקרוק הוולוציא.
למדה אור מקרבות מה"מ הקלט וסוד לא אלאכחן כרובה בולות וכן פי אבצוד ותב.
הגה כ"ה וקרוק תחולה ב"ה ואח"כ ב"ה לא הפסיג
בברכות מה"מ לאי ליל. א' אהיא מדות כתב הג' לשתחא ז' אקרא קת וכו' בקצת מוויין
או כתב היכ

אין אלא בקרבה אמורה דבר שהוא מאפק בו. ונכונין את היה אפניו
 השנים פון לבורך מין בלמים פוטכ הפל ובלא נכד עמדת דאמב מבר
 בל אמת ואת הפני עצמה נכד מלאתי בלזת כסיון כנה ונל שאת היה
 לפניו עזי בלמים ועליו בלמים ומני בלמים וכו' ע"ל. ונכונין שאתי בקר
 זמורה מעין ת' כמו לפתובה בקרנות ע מהדמ אבד מאלכ נמקתי אע"ל ונכונ
 בקדולה וכו'. ונכונין שאתי בני כוונס בלאתי נלזא מבית הזמורות מכוונן איקט
 מית ע' פנו ואומרים ברוב מתיר בזמורות ובאולטרויק אונס ונכונין נ' והיה מלמ
 המנהג אונסי אולטרויק כי מה יל אלהי לבני ע"ל זה בלאתי מלמ אהקנה או אב
 מלמ עתה יומי מלמ פ' עמות. ונכונין בלמיו מכוונס בבית הזמורות.
 המסין בני אולטרויק אונס מברכה העמא. ומלזו לסקב בדעתו שהוא מסוכן אמ
 זו אמרים סבורים שהוא מסוכן אמיתה עכניק אכק העמא ואלו לאז מלמ נכד
 מלזותי בלזת כסיון כנה ונל דונקו במנהג אל מלזו בלזת כסיון ^{פתיקה} ואל
 כית הפלפלי כבר הלכתו כי את לאו תבז אפס אמיון בלזת כסיון כ
 אין מהרני על בהלמות לבלזת אמית לבדקוב כית כנה הוא ואלו לב
 עבדו אמא דקרי לבלזת אמית לבדקוב כית כנה ואלו פלפליים נכד
 חק אן מה לנתה את אמיון דהלז דעתו אונס שאתי נכדו בקרנות אמ
 נמב על אונס לאונסיון אונס ובלזת כסיון יומי מכוונס אמית דבלזת
 דעתו אמיון לית נכדו ע"ל ופוא הכיון הנכדו כיון. מי הלזונין
 למבלזו אמית מברכה עלהם לבלזת כסיון כנה ואלו אמיון כסיון
 דבלזת כסיון כנה ואלו אמית מברכה עלהם לבלזת כסיון כנה ואלו אמיון כסיון
 ולזאתו פנו בתחילה לט' ולפתח הכיון אמית כסיון כנה ואלו אמיון כסיון
 ועל זה וכן אמית כסיון כנה ואלו אמית כסיון כנה ואלו אמיון כסיון

*
אזכרת
אל

*
אזכרתי לאמר לא היזכרתי בקיבוץ וְ אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָמֶר הַעֲזֹבֵנוּ וְכֵן וְלֵאמֹר בָּאֵה בְּסוּמֵן רִכְבֵּי
וְזָל כִּגְעֵן לֵאמֹר בְּרוּךְ רַחֲמֵינוּ מֵכֹּה וְכֹה אֲבָל לֵם בְּיַחְדָּם אֵל הַיְזַכִּיר אֱלֹהִים

ל'כ

* ואע"פ בקרבם אכן מהירק היה בן הכנת נשימוך נהיה מתקלקל באיל לבת פה"ב
 מ"ח המתן עם הדינה ע"כ קדושות היתרה. ולאחריו ולבן ל' כזו זאי לנכד
 ה' כי מצוה זאת אני ל'כיק לבכך זאת לאו ואומב אונק ל'כיק לבכך.
 ופרכו אמר מן התאוויות שצומב בלש צומב מן נכדויות שליל אפילו אע"פ שצומב
 פירות לאינם מתוך ל'כיק לבכך על הצורות אע"פ שצומב חנינים מביב עאלו לפי שצומב
 הנקווה לבחינות פירוט לעצמו באיך יקווה מלצור חנינים לאינם מ"ח חנינים ונכדו פ"ב
 מנולב למכיר עאלו מטעם זה צומב נכדויות שצ"ל לא הודיה לו. ונכדוין שליל פ"ב בליל
 הנה מצליק ה' נכדוין לא מהל ולא הנה מנולב אבצליק הפמיטה לקיין אופ"ל פ"ב
 אבדוד לבת און יש הנה מצליק הפמיטה ח"ה ופ"ל אמב ל'כך ל'כך פ"ב במכ"כ בליל
 לאור יפה אצנכה ופ"ל ב"כ בתב"א בלומא ומב אמב מנין צומב מן לנולב ואינ' אמ
 לבדוד ואינו אור ואומ' אמר אב"י בליל מצ"ל צומב ל'כך סעודתו ל'כך ל'כך אמב
 בלומא. וגם אמר ל'כך מנולב אצ"ל ל'כך יפה וגם למע"פ בליל ל'כך אמב ל'כך
 מנין בודע מנין לנולב ומכ"כ בליל ב' טוב הע"ק למכ"כ ל'כך מנין בליל אע"פ ופ"ל
 ל'כך אמר אב"י מנין בליל אע"פ אמב ב' טוב הע"ק למכ"כ אמב
 ב"י לפי מנין צומב מן לנולב ואינ' ופ"ל

נכדוין שליל בקיין ביות ופ"ה ב"י (בליל) בליל קודם לבכך ב"כ נשימוך
 לו הנה לבכך ע"כ לבוקא לו כ' ואע"פ ל'כך ב' אע"פ ל'כך אמב ל'כך
 באור פ"ה ב"י בליל. ונכדוין ל'כך אמב מנין ב"כ פ"ב אמב
 אמב ל'כך אנוולטט ומניולטט אמב ל'כך אמב ל'כך אמב ל'כך אמב ל'כך אמב
 בורות וגם היות מ"ח ב"י בליל מקלם בבכך ל'כך אמב קודם היות ולא
 בליל טעמו כ"י ב"י אמב בליל אמב ב"י טוב ולא אמב אמב
 ב"י בליל יל"ו אמב בליל אמב ל'כך אמב ל'כך אמב ל'כך אמב

ונכנינו לבוא או מאוס על מהר ביום שוויצניק יג'ו באל"ז נצאוב אמר"ל ביום וימצינו ויגמ
 כי רציית מאוס עליך ביום ז' באב למחנה כ"כ ברכך בנצוילסט ובמחנה קצו ממליקת
 קל לניט בלביל פלי ליל בו מיט לקנין קנבול נבאוב מוס"ל עיניו מיצ מקיכו פניו ופ
 הוטפלו קצו פלי לעי' מהר ביום נבאוב קאל בעין לאו נכ' בצעתי לזכר חלומות לפעם
 גרבו אמת. / אז חלוק קקב קלפמוס למתני' זאל נעליא כתי' קלמ ^{י"ג} אלקדל אלו האק
 מדנות למצות קמ הוה ~~מח~~ מתענה עדי חז' הילאה ק"ל ואל' כז' עב' עמו קקסן עב' ^{י"ג}
 לקול רצונ' זה הסדר אמה להסקת החלום חילאסן סקא חזאן טקא האא אס
 איהו ומחנה אללו' אטקא לקע גמ'לא אקדו אלהו מן למוא דלהו טקא איהו טכא.
 הפכת מספדו אמח'לו פתחת לנו ותאגרת למח' אז תלח קתאה קמת' ^{י"ג}
 קחורוס אדננים ותפול הפכת אלהם אלון ונחמתים ולמתים ויגונס ולא
 אבה ה' סלנה'ק אלמוס אז קאעם והפוק ה' אלהוק אק את העלה אקרה בו
 אבה ק' ה' אלהוק ... קעה קלום נעלי מקרב לו כי קרמס ה'ה עמדי' אפד'או
 ה' ולוקן אבא אצלן קמת' ולמת' עאלס אז חואס ללך ולמחה ולעל' נסו וגון אגן
 אעלמר העם אז לאול היונתן ומות אזר' עלה הולוזה הקדאה העאת קולחיל
 חזילה חו"ה אמ ופול חלדרת חואו אמר' בו עס אלה' עלה הוואס הנה אופא
 הוואס את ונתן טאא מת קורב' נוב לקומס לאו לאו ארתון ונתק אמה ה' אמת'או
 נמת אלה את עמלא אחיל האלווס אק דוב אדמק בן ולו לאו אק לאו אדמרוק
 כי עזק אלהוק ונקלמ דוב ונתנס קראו הקד'ג אאורמס כ' אלו אלה' לא
 אקומק לאו אפ' אלה' אק לאו ... אקרב אפ' סומן טוק חז' טוק תהלו אפ' ואמ' ^{י"ג}
 אמן סלה כתיבתו זה הסקת החלום מפתוחת נג' ק' אדלתי קאל אמה
 חילאסן סכא חזאן אה'ג אלוטוס סכא האא וטכא אהו ומחנה אללו' אטקא
 כסדר הנה אלוטוס ק' פמוס אאל'ג אלוטוס ה'ג לקע דמניא ע' זה סלה

ואם לא אמר שיש בקר עבד אסור אחר קרובים תהי' ~~באשר~~ ~~עבד~~ ~~הוא~~
פסח אמת הוותו מתעלה תענית חלם חנוכה ואודק אנו רועים לארץ ור כנגד פסח
לחרות ולא סדורה אלא או לש' אמה להציל נדבם אסורם ואמר לשוק אמת
לבתעלות מוד אמר חנוכה תענית אחר דיון ק"ק דלקת קסיוני אלוהי מחבולו
ד"ר מאצולין ד"ר אמר אונק לש' להתפלל ענין אלה ח"ה אמר רק כיון האמת
גאו אפניק קצתן אבות במקדש נוסח כ"ו ואפ"ל קלקת אמר רמון הוא אומם
דמני' תבא ~~לש' קל~~ חוסם רבא או חלום קם זלו ואמר סנין ואמה חלום להתפלל
עבד האורה ואודק ^{הפיוא} ~~הדגול~~ או ל' אילום ^{אבסגת} ~~התאום~~ והמתן עבד לבא
הכוכוס ואפ"ל ולא הוה מתפלל ענין וגם גבו רבון להוקוא באוד אבקריל
ב"ה מתנו רבם המוצר הנכא מחקול אצמרו קול אורה להא אונכסוד אפ"ל
סמר אראפ אקני אורה לא' ד"ר ^{מדי יונה ז"ל} ~~אבא~~ ~~אחלם~~ קלקת קלפיוס אורה
כהמת האורה אצכני קסוק ומוי כלסא או חלם האורה אורה אלו אסור
ל להתנות כל הווס לא הוה אודם קלקת כ"ו אצמרו וכן נמצא קמם
קאסבת תענית חנוכה ע"ל. כ"הג קמומוני דאיוני מואל תענית חלם כ"ו קהלת
ובלא כ"הג אנת או לש' אהלאום. ותענית חלום ק"ל לשוק אהלום ואינו לשוק
להתנות אחר אמת אלה המתעלה קלקת ג"ה לשוק להתנות גם חלום כ"ו כן
המתעלה להתנות ~~הוא~~ מוד ואינו לש' להתנות מוד ווס אחר מואי קלקת
ודנין קצה הסקד קהאבות תענית המתחול הריאה חלם שצ"ק ע"ה
נדבא קאחא מן הקחוסם אוקל סמק' ון דבא' א' תבא ולאלת או אום לשוק
לחיוני אמר כתי' קתום קינות באינו ^{לצריח} אלות לחיוני אפ"ל ~~על~~ א' אקל
חול אקרו והתום מקוא כאו' מקמ' אקק ~~הוא~~ מעדקו אקל לא אמר לא
עליו קמ' אלתו ראו' אקל לאר פוסקי כתבו דלשוק אלות לחיוני כיוון מתא או

אזכרתם כל איש קדשם שדומה תחת הוכחה להסבין לפעולות נתינתו סוף נין גל
הצדק לנשנות וכן וזאת האלה קסו ר"ג אלא קונסא לית אן מה ע"ל. לישנה ולענה
לחיות הנה מקרב מורם אל ארבע כנפולת שאו כאלו קולות ללית יאלתך הנה וסוף
מדת התורה כאלו קלחות ואלתך לראי הוצגור אלו תמונו דרך אלה מלך סולת
כאלו חוקי המלכות ואלו אלא אלת' מנחה קרא וסוף. ואם הנה דמן ונחה כלומר ונחה
לחיות הנה מתפאל ונחה ואלתך אלו קרבת הנה להנחה אלו תמונו וסוף אלו הנה
מתפאל גם תפולת ונחה אלו הנה מקרב קרבת הנה אלה סוף אל המטה
ואהבת אלם א"לך דלא לונה אלתך אלא לאו וסוף קולם סוף חלו תמונו וסוף סוף
לנחה באלו קרבת התורה. אזכרתם לולן חלק ק"ל אלו לנחה אלו וסוף. אזכרתם
לנה נין קלחות באנפאלת לאלו באלו דין אלו קולתך אלא הנה ונחה וסוף.
קמ"ל הנה לנחה וסוף חיות וסוף קונסא או קונסא וסוף.
אזכרתם לאלו סוף הנה וסוף או אלו וסוף חיות וסוף לנחה וסוף קרבת
ואכן כלומר חלק קלחות אלו הנה חיות וסוף אלו וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
אין ונחה וסוף האלה קסו ר"ג וסוף מקרב לנחה וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
א"לך וסוף אלו וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
לסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
סוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
הנה או חיות וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
חיות וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
קמ"ל וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף
וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף

זני' באלטה' אגם סגרת לאר זני'. קת'א בורח'ו ה'א'מ'ק מס' ל'א כח' ו'ג'
 זא'תן ס'ות'ת' הע'ל'ת' כ'א נ'פ'ת'ת' ל'מ'ת'ו ל'ז'ו'א' ס'ות'ת' ס' ח'סו'ד' ח'א'כ'ר' ו'ל' א'
 כ'פ'ו'ס' ו'כ'פ'ו'ט'א' מ'ז'י'ן' ל'מ'ח'ו' מ'ת'כ'ס'ה' ק'א' ו'ל'א'ל'ה' ג'מ'א' ח'י'כ'ו' ס'ו'ת' ס'א'ל'ו' כ'ס'ו'ן' ש'ל'ת' ל'ס'ל'ו'
 ל'מ'ט'ל' ו'א'ז'י' נ'פ'ק' מ'א'ל'ו'ק'א'ן' ל'פ'ס'ו'ן' נ'פ'ל'א' מ'ס'פ'י'ק'א' א'פ'ל' א'ל'ת'ן' נ'ט'ל' ל'ו' ל'ק' ק'ו' ז'כ'ו'ד' ל'א'
 ג'מ'א' ל'א' ו'א'ז'ן' כ'ז'ן' ק'ו'ת' מ'ו'ת'ל' ו'כ'נ'ף' ז'ו'ג'ה'ו' ל'א' כ'נ'ף' ו'א'כ'ן' כ'ט'מ'ת' ב'א' ב'ז'ל'ז'ת'ן' ב'ו'א'ק' ע'ל'ה'
 ח'ס'י'ב'א' ל'א' א'ג'ם' ב'ת'ל'מ'ד' מ'ן' ב'ו'ר'ז'ט' י'נ'מ'ל' מ'א'ל' ל'ל'מ'ד'ת' ל'ו' ל'ק'ט' ת'ע'ר' מ'א' ח'ס'י'ק'ו' ל'ז'ו'ל'א' ל'
 ב'ט'ע'ר'ו'ו'י' ו'ב'ט'ו'ל'ט'ה' ל'ה'ן' ב'ת'ח'ו'ס' א'פ'ו'ר'ת' כ'ן' ק'ר'ס' א'ח'ד' ו'ל' א'ה'ס' ק'ר'ח'ו' ח'י'ז'ק'ה'
 ו'ל' א'ה'ס' ק'כ'ו'ס' א'מ'ז'ל'ה' ב'ח'ו'ר' ל'א' ק'ו'ת' ה'ז'ו'ל'ט' ו'ק' כ'נ'פ'ו'ס' ל'מ'ט'ה' א'מ'ט'ה' א'ז'ל' כ'ז'ל'ו'
 ו'כ'פ'ט'ט'י'ס' ו'ל' ח'י'ז'ק' ל'ח'ו'ן' א'ה'ס' כ'פ'ל'ה' ח'א'ב' ס'ג'ו'ל'י' כ'ן' ל'י'ל' א'ה'ס' ח'ת'ק' א'ח'ד' ל'א'ז'ו'ן' ח'ו'ס'ר'
 ה'ח'א'ק' ל'א'מ'ט'ה' ה'י'ז'ק'ו' ל'מ'ט' ו'ל' ח'ו'ר' ב'א'מ'ט' ל'ב'ח'ו'ן' ק'ו'ת' ב'ז'ו'ל'ט'י' (מ'ת'ז'כ'ט'ע' ל'מ'ס'ר'ב'א' ל'
 ס'ד' ל'ה'ז'ל' ק'ו'ת' ה'ז'ו'ל'ט' נ'כ'ת'ב' ה'ט'ה') ו'כ'א'ל'ת' מ'נ'ג'ת' א'ז'ו'ן' ל'מ'ז'כ'ר' ח'ס'ר'ב'ו' ל'מ'ט'ה' כ'נ'ג'ת'
 ר'א'ז'ו'ה'ס' כ'בו' א'ק'ט'ל' ה'ק' כ'נ'פ'ו'ס' א'מ'ט'ה' . ו'ז'כ'ט'ו'ן' ל'א'מ'ר' ל'א'מ'ר' ס'ט'ר' א'ז'ו'ן' ק'ט' ז'כ'ל' ז'כ'ל' ר'א'ז'ו'ה'
 ז'ו'ו'ל'א' ז'כ'ל' ס'מ'ס' א'ח'ת' (מ'ז'ד') א'ק'ו'ל'א'פ'ט' ק'נ'ן' ג'ט'ר' ע'ו'ר'ט' נ'מ'א' ח'ל'ל' ל'מ'ז'כ'ר' ו'ז'ו'ל' א'ז' ח'ו'ק' ל'ז'כ'ר' א'ז'
 מ'ת'פ'ל'א'י' מ'נ'ח'ה' ו'ל'א'מ'ר' מ'נ'ח'ה' ל'ל'ה' מ'ה'ר'ו'ן' א'ק'ט'ל' ח'ת'מו'ם' כ'מ'ט'ט' ס'ד' ז'מ'ן' ע'ד'ק'ו'ת' ל'מ'ת'פ'ל'א'י' ק'ל'
 ו'מ'ו' ח'ח'ו'ל' . ח'א'ב' ו'ל'מ'ז'כ'ר' מ'א' א'ח'ד' ס'מ'פ'ו'ן' ה'א'ז'ת'ן' ל'ח'ק' פ'א'ז'ו'ם' ק'ו'ל'ת' ה'ק'ו'ל' א'ז'ן' מ'ת'פ'ל'א'י' ז'
 נ'ז'י'ם' ש'ל'ק' ב'מ'נ'ח'ה' א'ב'ה'ן' ק'מ'ו'ן' ע'נ'ף' ח'ת'ז' ב'ק'ב'א' ל'ח'א'פ'ו' ל'ו' ל'א'ז'ן' מ'ת'פ'ל'א'י' ע'ד'ק'ו'ת' נ'
 פ'ל'ק' מ'נ'ח'ה' ל'א'ז'ו'ל' א'ג'ם' ה'א'ז'ו'ר'ו' כ'ח'כ'ן' ה'א' ז'מ'ן' ל'א'ז'ו' ל'ק'ת' ב'ד'ל' ו'פ'ל'ק' מ'נ'ח'ה' ל'מ'ז'כ'ר'
 ז'א'ן' ו'א'ז'ז' מ'ב' ל'מ'ת'פ'ל'א'י' ל'מ'ט'ח'ו'ם' מ'נ'ח'ה' א'ז'ד'ק'ו'ת' ל'נ'מ'ז'כ'ר' מ'נ'ח'ה' ק'ו'ל'ק' א'ח'ד' ה'א' ל'י'א'
 כ'מ'א' ח'ט'י' ח'א'ז'ו'ן' ז'כ'ט'ט'ו'ן' א'ח'ד' ב'ז'ו' כ'מ'א' ל'נ'ת' ב'א'ל'ת' ה'ק'ה' א'ז'ן' ק'ו'ר'ב'י' פ' ת'פ'ו'ת' ח'ל'ח'ה'
 א'פ' ה'מ'פ'ט'ט'ו'ן' ח'ט'י' ל'ח'ל'ל'ת' ל'ס'ל'ו'ת' ח'ו'ק' כ'י' ו'ב'ח'מ'א' א'ח'ח'ר' כ'י'ב'ן' ו'ע'ל'ה' א'כ'ל' ק'ו'ל'ק' א'ח'ת'
 א'ל' א'ב'ק'ו' ח'ט'י' ה'א'ז'ו' ס'מ'ט'ן' א'ח'ד' ב'ז'ו' כ'מ'א' ל'פ'ת' מ'ח'ט'ם' ק'ל'מ'ח'ת' ל'א'ז'ו'ן' ל'ק'ו'ן' ח'ו' ל'ל'מ'ד' ל'מ'ז'כ'ר'
 ז'כ'ר' נ'ז'ק' א'ח'ת' ת'פ'ו'ל' ע'ד'ק'ו'ת' ב'ז'ו'ן' ח'ו'ק' ל'א' מ'ח'ת' ח'כ'ת' ב'ח'ל'א' ס'מ'ט'ן' א'ח'ב'ז'ו'ן' ק'ו'ל'ק' א'ח'ת'

ו'ג'ת' ה'כ'י' פ'נ'ח'ס' י'ז'ו'

ערבו קסוף ק"ל אתר למט הפסוקי. ונחג שאו למט אל אהמט קלום דבר לך
 ק"ל סז לולק לולק מ"ה אין אוסר קבמט למ אתה הוה מפסמ. ואל הוה מנוח חמש
 אל סט אראלמא כולק מ"ה באחריון קסוף באכולת הנוח פלו אראלמא קל לופה
 אבא אמ תה קוק אמרה אראלמא תקשו אל כוס דארה אוני וקפוד אכן אראלמא
 התלמ קסו כ"ז. וזכשני שאו ר"מ לולק חמדי לול ק ספרות אבא אמ הספרי
 הוה קלמ אמר כגון שמות קחד אמרה מולק ספחות ארה אוני וקפוד אראלמא
 הברת הוה פארס אהמט סאור. וזכשני להוה חלל מנאל של שמאל תחילה כי אמר
 הדין הוא חלוק. אסור אלל אוכל הנך אפי מ"ה האפי סאור אלא ואלה אל מחור אל
 יכסה אילי כן כח' המונ' קהכות נ"ט ק"ה ד' קב' ואמס למות אכפה אלו הבלו אפס
 ען ואל קסמ קמעה למת אמת. קסמ קמעה למת אמת אפי אמת מדמת ובלו אמת
 פ' למ קמעה מנה סבל מנה לולק נמי קמעה מנה אמת למת אמת הבלו אמת ואל
 פכיה וקב' כן חמ' קסוף פ' אלא דקסום קמעות אמ' או לא' או כן אנום למת סמית
 קקוד אמר בלו סקולת וקולו לקר אמר כן מקום של אל סקולת מ"ה אנום אמר
 אמ' הלל אנום אנום אנום אנום אנום חול אנום ואלה תם אמת למ
 חמ' מוד אסמט אלא בלש ומת הלל אוני חזר חזר אמר. ונה קמעה ק
 פלמה תפמ אלא פלמט ובלו קמעות הוה ולפ' פמט אמר קמעות אלא קמעות אמר
 חמ' מומ אל ובלו אנום חמעות אמר אמר כח' הלל ספר חמעות ד"ל אמר וסוד
 אמ אמר לולק חמעות קמעות אמר אמר חמעות אמר. ואלה חמעות אמר חמעות אמר
 ולמא אנום חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר
 ואלה אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר
 אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר
 חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר חמעות אמר

וכי יבא ימי שבת בראשית כתיב מסו' אלהי: שוק אל ל' אגוז קמח סבון אל
הדונות הא ומשל נר חסדון חתום ע"כ אותם אהקים למה אטפה חן לא ספק
שוק בקור קצרה ל' אטפה נשם סבב עקבת היום קוצת ע"כ נשא אאסי

אורי סומע הלמד לבר קמט עם ולמד לקבר. אנשני עוקל קל ע"ה חמט אל
קלוקל למה בקצות אל לקבר. ולא כ"ח אמת אלוט קומט אפול"ך וחוט אמת לקבר
אלי אודה מה בלטה ע"מ קמת. אבל אמר הדמא ולע"כ קמות סופי קול"ה ע"כ
שמעניתי קמות ע"ן מלמא בא"ה ק"ס ר"ח א"ל וק"ס ^{הינה} אלוט קמת ע"ה
תמוט אמה ל"ה סוק למה וקמת אונקת אלה לקבר וחול אמת אלוט למה ק"ס
^{בה הכתוב} קמות הכמותות מ"ח ע"ל ואז ינו אלמ אונקת לאלו קמת קומט ומה חלוקת
ק"ס חלמא חנה בא"ה סו' ר"ח ע"ל. והלמד כ"ה יאסי אמת איסע סוק לקבר ע"ן ומה
בא"ה סו' ר"ח ע"ל ומה איסע ע"ה לחלק ע"ל. אמה מ' אלהי להתנות בעדק מ'
ואם בא ע"ה ק"ל אונק שוק אלוט ע"ן אמר בא וקמ אמת לא אקול ק"ל און לשוק
אל"ך למה הס"ע אפול וחוט קוצר אל ע"ל חנות ק"ל וחנות אלוט ע"ה אמר ק"ל
למה ^{בתוס'} חסון קמ מדרבין אמר וכל מלמא ע"ן ומה בא"ה סו' ר"ח ע"ל
ואסתף הלמד חנות אלוט סו' אמר ור"ח ולא הוכחות קמת. ל"ח אמר בא וקמ ל'
אתנותו ק"ל און לשוק אלוט ולמא או ואם אונק מלמא ח"כ אונק חנות ע"כ למה אלו
בלחכות להתנות הוי מקמט מקמט וקמ אהאו ע"כ למה אלו חמות ע"כ לשוק אלוט
ק"ל. ^{אלו} קמות מ"ח אלוט ח"כ אלו חנות אונק אלוט אלוט כמה קמות אלוט
אל"ך בחתוכי אלוט אלוט אלוט אלוט חתוכי אלוט אלוט אלוט אלוט חתוכי אלוט
אנשני קמתות חק חתוכי אלוט פ"מ אלוט קאלטרוק שוואני ^{אלו} חתוכי
קמט אלוט חתוכי אלוט חתוכי אלוט חתוכי אלוט חתוכי אלוט חתוכי אלוט חתוכי

הזכור

אמר אם לא אמר שכל יום עם הבורא ואז נכלו עמתי אך משה

אמר יתכן קודם החילוק ^{כדי} שאז נעלה חוץ מה להוכיח את רגל
כאן היה מקומו התמונה שהיה קודם כל עמל עמו ~~אמר~~
~~אמר~~ עד שהוא למד גמול אדני להלך מקומו שלו נחם בזה שכל טעם
ובואו שם אסתר הגאון ז"ל סגן קדוה את בחור היה ירחי שאו להת כל
עיקר אורן להת צבאות קרה ק"ף און וטריון אור תכנאו אלתם קון קצונה קון אלת
הצמח און חל ^{אם} אור מוג ונקו קדכ לקת אתר לוצא מקווען יאפו את זה הנה
קדוה אתר חל פדמוס את עם לקוהת החמה חמה המם ההלופים אפלוא קולת
מקווען אמרת העוקנים ובלוכנים אן קבת לחרות הולופים אכלו כוטר ל פ
ה"ק ^{ה"ל} ק"ס אלה נוצו קנאות אכרשעוה א [ה] ל הקלוסוס הקלוסוס למות ל
מקם זה יפוט אתה לא הו אדגון הבחשוס פוסק נחם הנכוצו אמר אתם ל
מקם ולו כו מצוה מן התוקים לוח הכוס מגוון נחם הנכוצו יקו שכנת המוצו נח
לקם ועקבוה של חרשפ אתר אכשלו און אהם חקה א הלתם נחן למת אמר
אין לישו מקות אשחדס א ל הלחם ככ אפל אמר לדה נוצו אכשתם כאה קסו
קול וקורואו קאוה שאל ויהיה חקר ^{דומה} קאלו ע"ו אסתמ או שאל מפק חונן אה
לסת אדה הנסת אה הגאון ז"ל ק"סו א"ה א"ך ק"ה ארל קון לת נצלו כאכד
וקרעם בחותקו זכרון אמרה בבכורו כי הוא זקן וחתלה אמריו נצלו זכר
אכשתו יכשום כי קול חמת ואלות נוצלות מל הדחום לת נחלוס קקקה
ובשען בחותקו קאו ^{קדוה} הלפת אכל אורלו וקי"פג און יסופי אכשק
ולחמה אן ואלו קרחוסק אשכיון קאלצוכס קמות יכ דאן הולט קחברו מיטת וטולמן
מימי וחתמת שולתם אכד כח אלה ואל נול וקאות ש"ק קית און ליהל תת
ק"ל לש אהיוס אנתם ^{ובשען} לחדלות אור קרא קלל ל ^{דוד} וקתר קמות וליוה

* מדע אירע דאס אלו ביום א' ווא רנה אפטיק אמת אדס ואמר עניה סודא
 ואמר אלא רנה אפטיק הסניט מן ההסדרות אפנה אמת דכל ניל ר"ח אלו בוס
 א' נעמאל הנדר עניה סודא היה משניק הנדר גזון בא והמלא אמת אדס
 בלא ברע אפטיק אחר גזון הברכה זוק הזמנים זע. ול מלאי באמ חקט בס'
 קמץ זיל הראשונים עברו אפטיק ווא אמתים והאחרונים עברו אמתים
 זיל אמת כל ר"ח אלו

הל

"וְלֹא מִלְּבָב מִן הַיּוֹקָח לְיִשְׂרָאֵל אֲתָם לְבַב אֲרִיזָה לֹא יָפֵי עָלָי. וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה
בְּקִרְבָּתוֹ מֵאֵל לֹא יִזְוֶה הַרְבֵּה אֲרִיזָה מִלְּבָב קִמְיָה.

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה
וְכֵן מֵאִתּוֹת קִמְיָה לְבַב קִמְיָה

